

LC Rovaniemi - Ounasvaara

*50 vuotta
1959 - 2009*

*We serve -
Me palvelemme*

The International Association OF Lions Clubs CHARTER

To All to Whom These Presents Shall Come:
GREETING

Rnow Ye that The International Association of Lions Clubs has granted, and by these presents does grant to the Members, whose names are hereunto affixed, and to all regularly elected members and their successors, this Charter, fully constituting them a Local Club, under the name and title of
**THE LIONS CLUB OF
Ounasvaara**

Located at Rovaniemi, Finland with all the rights and privileges given to members of The International Association of Lions Clubs, according to the rules and regulations of the Constitution and By-Laws of The International Association now in force, or hereinafter enacted.

This Charter shall be in full force and effect from the day of the date hereof, and for such time as the Members of the Local Club shall conform to the laws and rules of The International Association. Otherwise this Charter shall be revoked.

In Witness Whereof The International Association of Lions Clubs has authorized its President and Secretary to affix their signatures, and caused the seal of the Association to be hereunto affixed this 24th day of October in the year of our Lord 1959

W. R. Bird

SECRETARY

Clarence L. Sturm

PRESIDENT

Charter Members

Urho Alapeteri
URHO ALAPETERI
Pauli Alarukka
PAULI ALARUKKA
Mauno Hooi
MAUNO HOOI
Aimo Junttila
AIMO JUNTILA
Matti Karkko
MATTI KARKKO
Pentti Karpunen
PENTTI KARPUNEN
Tauno Karvonen
TAUNO KARVONEN
Osmo Lento
OSMO LENTO

Eino Liukonen
EINO LIUKONEN
Ilmari Lohdesmäki
ILMARI LOHDESMÄKI
Sulo Lohdesmäki
SULO LOHDESMÄKI
Armas Nieminen
ARMAS NIEMINEN
Pentti Nörmäso
PENTTI NÖRMÄSO
Niilo Nurmela
NIILO NURMELA
Eino Nuutila
EINO NUUTILA
Urho Oikarainen
URHO OIKARAINEN

Urho Pöyhönen
URHO PÖYHÖNEN
Arvi Pelkonen
ARVI PELKONEN
Jussi Pöyhönen
JUSSI PÖYHÖNEN
Veikko Ranta
VEIKKO RANTA
Jaanio Salmi
JAAONIO SALMI
Urho Tahvanainen
URHO TAHVANAINEN
Tauno Tarnheima
TAUNO TARNHEIMA

50 vuotta, Me palvelemme yhä

Lion Club Rovaniemi-Ounasvaara täyttää kunniakkaat 50 vuotta. Tuohon aikaan mahtuu paljon tapahtumia, varainkeruuta ja paleluaktiviteetteja, työtä, yhdessäoloa, iloa ja joskus haikeuttakin. Klubin perustajajäseniä ei enää ole mutta klubi on edelleen kuin vireä nuorukainen. Klubi on ollut uudistuskyykyinen ja -haluinen. Se on sopiva sekoitus nuoruutta ja uusia ajatuksia kuin pitkän kokemuksen tuomaa tietoa ja osaamista. Klubin jäsenet ovat oivallinen läpileikkaus yhteiskunnasta, he edustavat eri ammattikuntia, he toimivat yrittäjinä, virkamiehinä ja eri alojen ammattilaisina, he edustavat poliittisesti eri aatesuuntia, he ovat työikäisiä tai eläkeläisiä eli ”myöhäispalkkalaisia”, perheellisiä ja isovanhempia. Tämä erilaisuus on Lions Club Rovaniemi-Ounasvaaran rikkaus ja voimavara. Erilaisten ihmisten vahvuuksien ansiosta Me voimme toteuttaa lions-aatetta ”Me palvelemme – We Serve”.

50-vuotisjuhlista sekä tämän julkaisun tekemisestä on vastannut juhlatoimikunta, jonka jäsenet on lueteltu sivulla 5. Erityinen kiitos kuuluu PDG Paavo Rautiolle kirjoittajien hankkimisesta sekä siitä, että kirjoitukset ovat tulleet ajoissa. Toiset erityiskiitokset lausun lion Pekka Jaatiselle, jonka panos erityisesti his-

Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara
Perustamispäivä 21.4.1959
Charternight 24.10.1959
Klubikokous kuukauden 2. torstaina
kello 19.00 Hotelli Pohjanhovissa
Suomen 128 lionsklubi
Perustajaklubi LC Rovaniemi

toriakatsauksen kirjoittajana sekä muisteloiden ylöskirjaajana on ollut merkittävä. Julkaisua emme olisi hyvistä ideoista huolimatta saaneet kasaan ilman monien lionien ja yhteistyökumppaneiden panosta, kiitos kaikille yhdessä ja erikseen.

Mutta jotain parannettavaakin aina löytyy. Pyrimme tekemään tästä julkaisusta hieman aiemmista historiikeista poikkeavan. Ajatuksenamme oli luoda tästä historiikista muisteloiden ja Lionien kertomusten pohjalta enemmän ihmisten historiikka pelkästään menneiden tapahtumien ylöskirjaamisen sijasta. Osin tässä onnistuimme mutta tuntuu, että liian moni lion tunsu turhaa vaatimattomuutta kokemustensa kirjoittamisen tai kertomisen suhteen. En suostu uskomaan, että näin tärkeästä ja mielenkiintoisesta klubitoiminnasta ei olisi jäänyt mieleen muistoja ja kokemuksia, mitä

voisi jakaa. Tietysti täytyy miettiä onko malka ollut omassa silmässä ja pyrkiä kehittämään omia suostuttelu ja painostuskeinojakin tulevia historiikkeja varten.

Oman haasteensa työhön on tuonut myös se, että varhaisimmista vuosista on säilynyt kovin vähän dokumentteja. Lisäksi Pohjanhovin remonti kohteli kaltoin arkistoamme, joten joidenkin vuosien toiminnasta ei ole jäänyt paperille kirjattuja tietoja.

Historiikkitoimikunnan puolesta kiitän kaikkia julkaisun tekoon osallistuneita.

Jani Palomäki

Lion vuodesta
2008

Presidentin tervehdys - Hyvät lionit, puoliset ja yhteistyökumppanit

Klubimme juhlii vetreän keski-ikänsä saavuttamista tänä keväänä. Minulla on suuri ilo ja kunnia toimia juhluvoitonamme klubimme presidenttinä. Olen todella ylpeä jäsenistömme tekemästä erittäin aktiivisesta liontyöstä, sillä onhan kansainvälinen järjestömme valittu vuonna 2007 maailman parhaaksi kansalaisjärjestykseksi.

Klubimme on vuosien varrella osallistunut erittäin moniin aktiviteetteihin ja näin tehnyt tätä pyyteetöntä työtä lähimmäisten auttamiseksi niin kansainvälisellä, kotimaisella kuin paikallisellakin tasolla.

Vuonna 2008 päättyi kansainvälinen Sight First II -kampanja, jossa Lionsjärjestö maailmanlaajuisesti auttoi ihmisiä kehityksessa pelastamaan näkönsä. Olimme yksi harvoista maamme malliklubeista tässä kampanjassa.

Presidentin tehtävien vaihto Ounasvaaran majalla 2008, Kari Salmela ja Esko Niemelä.

sa. Käytännössä tämä tarkoitti todella merkittävää rahallista panostusta klubiltamme.

Kansallisissa varainhankintaprojekteissa eli mm. Punainen Sulka ja keräykset Sotiemme Veteraanien hyväksi olemme olleet aina mukana kiitettävästi ja näin vieneet lionstyön viestiä osaltamme eteenpäin. Kesäkuussa 2007 pidettiin Rovaniemellä Suomen Lionsliiton vuosikokous. Rovaniemen klubit olivat luonnollisesti vastuussa osaltaan järjestelyistä. Klubimme jäsenet olivat hyvin edustettuna järjestelytoimikunnassa ja koko jäsenistömme mukana talkootöissä.

Kokous onnistui erittäin hyvin ja on saanut kiitosta usealta taholta.

Paikallisella tasolla aktiviteettimme ovat vuosien kuluessa muuttuneet verokalenterin julkaisusta naamiaistanssien kautta nykypäivänä porokisojen järjestämiseen. Onneksemme klubissamme on ollut aina kekseliäitä ja aktiivisia jäseniä, joiden ideoita on lähdetty toteuttamaan koko jäsenistön voimalla ja innolla. Näin on saatu varoja kerättyä erilaisiin lahjoituksiin, jotka ovat kohdistuneet kaikkiin apua tarvitseviin yhteiskuntapiireihin ja ikäluokkiin.

Toimintamme ei ole ollut vain varainkeruuta vaan olemme myös jalkautuneet talkootöihin. Lapsille klubimme on järjestänyt sprinttihiljoudet vuosittain. Tänä vuonna kilpailtiin yhdeksättä

kertaa. Samoin ”Lapin Päiväsäde” kilpailun järjestäminen on kuulunut toimintaamme. Talkootyömme varsinainen voimannäyte on ollut Ounasvaaran näköalatornin rakentaminen. Tornin huipulta kaikki kävijät voivat ihailla kotiseutumme hienoja jokimaisemia.

Haluan kiittää erityisesti rakkaita puolisoitamme, jotka ovat olleet korvaamattomana apuna niin porokisojen kanttiinissa ja kisakansliassa kuin lasten sprinttihuhtojen järjestelyissä. Heidän osallistumisensa klubimme toimintaan kiitettävän aktiivisesti tuo miehiseen, ehkä joskus hie-
man jäykkäänkin ryhmäämme rennompaa ja ihmisläheisempää ajattelutapaa.

Suuren kiitoksen ansaitsevat luonnollisesti kaikki lionismin tukijat eli ne yhteisöt, yritykset ja ystävät, jotka ovat mahdollistaneet onnistuneet varainhankintaprojektimme tulella mukaan tähän humanitäärisen työhön merkittävin taloudellisin panostuksin.

Lopuksi ja kiitokseksi haluan todeta klubimme tämän kauden teeman mukaisesti, että ”Auttamisen Ilo Yhdistää” meitä kaikkia.

Esko Niemelä

Lion vuodesta 1999
Presidentti kaudella
2008-2009

Historiikkitoimikunnan mietteitä	3
Klubin presidentin tervehdys	4
Klubin presidentit ja sihteerit 1959-2009	6
Klubin jäsenet liiton tehtävissä	7
Vuoden veli	7
Rauhanjulistekilpailu	8
Lions-liiton tervehdys	9
Kansainvälisen johtajan tervehdys	10
Muistoja sanoin ja kuvin vuosien varrelta	11
Klubimme aktiviteetteja	14
Porokisat	20
Lapin päiväsäde -kilpailu	24
Piirikuvernöörin tervehdys	26
Liikuntaa leijonille ja ladyille	28
Ounasvaaran leijonat vuosikokoustalkoissa	30
Klubimme piirikuvernöörit	32
Rovaniemen kaupungin tervehdys	33
Ladytoiminnasta	34
Lionsritarit	39
Melvin Jones –jäsenyys	40
Sight First II -malliklubi	41
Lions Quest –opettajakoulutus	42
Vierailulla Rinteenkulmassa	43
Kummilapsemme Sri Lankassa	44
Nuorisovaihtokokemuksia	46
Leo Club Rovaniemi/Rollo-city	48
Katugallup	49
Kilveryöstöasiaa	51
Hajahavaintoja tavallisen statistin leijonataipaleelta	52
LC Rovaniemen tervehdys	53
Mitä olemme saaneet Lion-toiminnasta	54
Lasten sprinttihuhtot	55
Pohjolan Punainen Sulka	56
Suomipoika Lembit Neidre	57
Erään pressan ensimmäinen tehtävä	59
Energiapolar – luotettavasti suomalainen	60
Metsähallitus – paremman huomisen puolesta	61
LC Rovaniemi/Lainaksen onnittelut	62
Näkötornin rakennusmuistoja	63
Lapin Kansan juttuja	64
Jäsenluettelo	66
Klubimme tukijoita 2009	68

Julkaisutoimikunta

Esko Niemelä
Jouko Alasuutari
Pekka Jaatinen
Hannu Kerkelä
Aarne Malvalehto
Jani Palomäki
Paavo Rautio
Kari Salmela

Painopaikka

Painatuskeskus Finland
Painos 200 kpl

Kuvat

LC Rovaniemi-
Ounasvaaran arkistot
Kimmo Pallari
Jani Palomäki
Paavo Rautio
Juttujen kirjoittajat
Lapin Kansa
Lions Clubs International Fun-
dation (logot, tunnukset)

Klubin presidentit ja sihteerit 1959 - 2009

Kausi	Presidentti	Sihteeri
1959-60	Jussi Pöykkö	Jaakko Salo
1960-61	Pentti Norvasuo	Pentti Karppinen
1961-62	Tauno Karvonen	Pentti Kouri
1962-63	Armas Niemi	Eelis Patrikainen
1963-64	Tauno Karttunen	Yrjö Alapeteri
1964-65	Urpo Oikarainen	Leo Laaksonen
1965-66	Onni Lehto	Pekka Halme
1966-67	Sulo Lähdesmäki	Arvo H. Korhonen
1967-68	Eino Nuutila	Lauri Relander
1968-69	Pauli Alaruikka	Jorma Tervo
1969-70	Aimo Junila	Kauko Lindholm
1970-71	Eino Liikanen	Kalervo Lahtinen
1971-72	Urho Takanen	Vilho Puurula
1972-73	Veikko Ranua	Alpo Eeronheimo
1973-74	Ahti Kakko	Olavi Mäkynen
1974-75	Kalervo Lahtinen	Esko Laakso
1975-76	Kauko Lindholm	Arvo H. Korhonen
1976-77	Olli Mäenalanen	Martti Talvitie
1977-78	Toivo Saari	Timo Harju-Autti
1978-79	Vilho Puurula	Jorma Laitila
1979-80	Arvo H. Korhonen	Lauri Wuotila
1980-81	Esa Haavikko	Antero Vuopala
1981-82	Reino Roivainen	Jouni Poikajärvi
1982-83	Esko Laakso	Mauri Pernu
1983-84	Olavi Mäkynen	Timo Takkinen
1984-85	Jorma Laitila	Aarne Haavikko
1985-86	Kari Hulkko	Markku Torkko
1986-87	Risto Pöykkö	Eero Lampela
1987-88	Timo Harju-Autti	Aatos Pietilä
1988-89	Lauri Wuotila	Terho Poikajärvi
1989-90	Antero Vuopala	Kalevi Autio
1990-91	Eero Lampela	Juha Mustonen
1991-92	Timo Takkinen	Aarne Malvalehto
1992-93	Aarne Haavikko	Seppo Kempainen
1993-94	Kalevi Autio	Risto Leinonen
1994-95	Jouni Poikajärvi	Jorma Laitila
1995-96	Juhani Petäjä	Tapani Kaakinen
1996-97	Markku Selin	Lauri Koskela
1997-98	Terho Poikajärvi	Mikko Matinlassi
1998-99	Aarne Malvalehto	Heikki Pernu
1999-00	Juha Mustonen	Kari Salmela

Vuoden veli

Sulo Lähdesmäki
Lauri Wuotila
Antero Vuopala
Esa Haavikko
Veikko Ranua
Kalevi Autio
Väinö Jokinen
Aarne Malvalehto
Paavo Rautio
Juhani Kestilä
Markku Lääkkölä
Heikki Pernu

2000-01	Seppo Kemppainen	Jorma Haavikko	Erkki Orre
2001-02	Paavo Rautio	Hannu Kerkelä	Markku Selin
2002-03	Pekka Rinne	Heikki Haapanen	Pekka Rinne
2003-04	Seppo Rautiainen	Jouko Alasuutari	Markku Lääkkölä
2004-05	Juhani Kestilä	Erkki Kämäräinen	Erkki Kämäräinen
2005-06	Jorma Haavikko	Kari Kähkönen	Kari Salmela
2006-07	Markku Lääkkölä	Hannu Kerkelä	Hannu Kerkelä
2007-08	Kari Salmela	Seppo Rautiainen	Sauli Heikkilä
2008-09	Esko Niemelä	Tuomo Romakkaniemi	

Vuoden veli

Klubimme lionit valitsevat vuosittain keskuudestaan ”vuoden veljen”. Idean isä on edesmennyt, ansioitunut lionveli Antero Vuopala. Valinta suoritettiin suljetulla lippuäänestyksellä syyskauden ensimmäisessä kokouksessa. Nykyisin valinta tehdään kevätkauden viimeisessä kokouksessa. Valintakriteereiksi on hyväksytty mallikelpoisen leijonan ominaisuudet (idearikkaus ja ideoiden toteuttaminen, klubitehtävien mallikas hoito, yhteistyöhalukkuus, hyvä kummi ja klubiveljeyden edistäjä). Kiertopal-kintona on tinatuoppi ja jokainen Vuoden veli saa omakseen pienemmän version tuopista.

Paavo Rautio ojentamassa Vuoden veli -palkintoa vuonna 2002 Erkki Orrelle

Klubin jäsenet liiton tehtävissä

Pentti Norvasuo	DG	1969-70	Mikko Jokela	ZC	1965-66
Erkki Orre	DG	2001-02	Onni Lehto	ZC	1966-67
Paavo Rautio	DG	2006-07	Urpo Oikarainen	ZC	1971-72
Pentti Norvasuo	VDG	1965-66	Olli Mäenalanen	ZC	1977-78
Erkki Orre	VDG	2000-01	Pentti Tuominen	ZC	1991-92
Paavo Rautio	VDG	2005-06	Erkki Orre	ZC	1993-94
Erkki Orre	RC	1998-99	Väinö Jokinen	ZC	1994-95
Heikki Pernu	RC	2001-02	Kalevi Autio	ZC	1996-97
Paavo Rautio	RC	2004-05	Heikki Pernu	ZC	1998-99
Erkki Orre	DC	1995-97*, 2002-03, 2006-08*	Paavo Rautio	ZC	2003-04
			Aarne Malvalehto	ZC	2004-05
Sirpa Orre	DC	2006-08*	Terho Poikajärvi	ZC	2007-08
Aarne Malvalehto	DC	2006-07			
Seppo Rautiainen	DC	2006-08*	DG	Piirikuvernööri	
Teemu Snikkarinen	DC	2007-08	VDG	Varapiirikuvernööri	
Paavo Rautio	DC	2007-08	ZC	Lohkon puheenjohtaja	
Erkki Kämäräinen	DC	2005-07*	RC	Alueen puheenjohtaja	
Pentti Norvasuo	ZC	1962-63	DC	Toimikunnan pj	
Tauno Karttunen	ZC	1964-65	*	Huom. useampi kausi	

Rauhanjulistekilpailu

Joona Pussinen 6 C

Veera Korhonen 6 C

Sandra Partanen 6 A

Lionien kansainvälinen rauhanjulistekilpailu tarjoaa 11-13-vuotiaille nuorille tilaisuuden jakaa näkemyksensä rauhasta taiteen keinoin. Ohjelma perustettiin vuonna 1988, ja siitä lähtien se on kasvanut joka vuosi. Tähän mennessä yli kolme miljoonaa lasta 75 maassa on osallistunut kilpailuun.

Klubissamme kilpailun järjestelyt ovat hoitaneet ladyt Anja Haavikon ja Laura Salmelan johdolla. Kauden 2008-2009 kilpailun teema oli ”Rauha alkaa minusta”. Kuvissa Lapin yliopiston harjoittelukoululta LC Rovaniemi-Ounasvaaran edustajiksi Rauhanjulistekilpailuun valitut työt.

Lions-liiton puheenjohtajan tervehdys

Hyvät Lions Club Rovaniemi-Ounasvaaran Lionit, klubinne viettää 50 -vuotisjuhlansa toimintakaudella, jonka aikana on pyritty panostamaan jäsenten viihtyvyyteen ja yhteishengen kohottamiseen. Niin Lions-liitto kuin L-piirikin ovat antaneet oman panoksensa jäsenistön kouluttamiseen ja Lions-tietouden lisäämiseen. Olemme kuluneella kaudella eläneet monen muutoksen ai-

valtaa meidät kaikki, viimeistään silloin. Kuten laulussa sanotaan ”Ne, joille osa leijonan on suotu, on jatkajia aatteen arvokkaan.” ”Leijonahenki, se meitä yhdistää.” Kausi 2008-2009 on ollut myös aktiivinen arkipäivän sankareiden metsästyskausi. Pyrimme pitämään jäsenemme aktiivisessa ja kiinnostavassa toiminnassa mukana ja saamaan joukkoomme uusia arvokkaan aattemme jatkajia.

aktiviteetit, kuten Kultakello-ajot ja Porokisa-arpajaiset ovat hieno osoitus siitä, mihin klubi voi halutessaan yltyä omalla paikkakunnallaan. Myös Lapin Päivänsäde-kilpailu sekä Lasten sprinttihilhot sekä aktiivinen Quest-toimintanne ansaitsevat kiitosta. Erityisen iloinen olen ollut huomattessani, että klubinne toimii taustaklubina Leoille.

*”Kun teemme, emme tee vakavissaan, mutta teemme tosissaan.
Kun teemme, emme ota kevyesti, mutta otamme rennosti”*

Mainitsemisen ja suuren kiitoksen arvoinen on myös klubinne toimiminen Campaign Sight First II malliklubina sekä loistava keräystuloksenne siinä. Olette pelastaneet keräämälläne summalla tuhansien ihmisten näkökyvyn.

kaa. Vapaa-ajan markkinoilla kilpailemme muiden järjestöjen kanssa aktiivista henkilöistä, ja toimintamme on seurattava aikaa, jotta pysymme kilpailukykyisinä. Organisaatiota ja toimintamalleja on pyritty keventämään ja klubeja on kannustettu viettämään klubi-iltoja entisten klubikokousten sijaan. Viralliset asiat hoidetaan, mutta hauskaa saa olla. Lions-liiton tärkein tehtävä on tukea jäsenistöään ja klubeja niiden toiminnoissa, olla yhteen kokoavana tekijänä.

Haminan vuosikokoukselle 2009 on klubialoitteina tehty esitys kotimaisen ja kansainvälisen rekisterin yhdistämisestä. Tähän voin ilolla todeta, että olemme hyvin lähellä yhdistämistä jo ennen vuosikokousta, sillä valmistelevat työt on lähes saatettu päätökseen. Vuosikirja ja sen kehittäminen ovat jälleen esillä. Todettakoon tässä, että pelkkään sähköiseen muotoon on ehkä mahdoton siirtyä, sillä se saattaa ne jäsenet eriarvoiseen asemaan, joilla ei ole tietokonetta ja internetyhteyttä.

Olette päässeet ihanaan keski-ikään, kyllin nuori jaksakseen eteenpäin, ei liian vanha oppiakseen uutta. Omasta ja Suomen Lions-liitto r.y:n puolesta toivon, että jatkatte ja jaksatte aktiivista toimintanne ainakin seuraavat 50 vuotta. Juhlapäiväänne ajatuksissani osallistuen, voi kunpa oisin saanut olla mukana...

Lappeenrannan vuosikokouksessa 2008 tehtiin päätös sävellyskilpailusta uuden tunnussävelen saamiseksi. Tämä työ on saatu päätökseen ja uuden laulun kuulemme Haminan vuosikokouksessa 2009. Leijonahenki

Hyvä juhluvuotta viettävä klubi ja Lionit, haluan kiittää Teitä siitä arvokkaasta työstä jota olette 50-vuotisen taipaleenne aikana tehneet. Klubinne järjestämät

Heidi Rantala

Lion vuodesta 1990
Suomen Lions-
liiton pj 2008-2009
Melvin Jones -jäsen

Leijonat ja Leot auttavat kansainvälisesti ja paikallisesti

Lionsklubien kansainvälinen järjestö LCI ja sen kansainvälinen säätiö LCIF ovat saavuttaneet merkittävän aseman vapaaehtoisessa palvelutyössä. Lions-järjestö toimii 205 maassa tai maantieteellisellä alueella. LCIF keräsi juuri Sight First II -kampanjassa yli 200 miljoonaa dollaria näönsuojelun tukemiseen. Lisäksi säätiö lahjoittaa vuosittain 20 miljoonaa dollaria Lions-klubien, piirien, moninkertaispiirien sekä kansainvälisiin avustuskohteisiin.

Lionsjärjestö valittiin vuonna 2007 maailman parhaaksi vapaaehtoisjärjestöksi. Järjestöllä on näkyviä ja vaikuttavia avustusprojekteja. Tämän menestyksen pohjalle on hyvä rakentaa. Visioksi on asetettu pysyminen yhteiskunnallisten ja humanitääristen palvelujen maailmanlaajuisena johtajana. Lions-brändiä uudistetaan ja kansainvälistä säätiötä kehitetään parhaillaan. Pyrkimyksenä on näkyvyyden lisääminen, palvelun parantaminen ja rahallisten avustusten kasvattaminen.

Lionit tunnetaan näönsuojelusta. Järjestöllä on myös laajoja nuorisohjelmia, kuten Lions Quest, nuorisovaihto, Leo-toiminta ja rauhanjulistekilpailu. Lisäksi Lionit sitoutuivat yli kymmenen vuotta sitten auttamaan maailman katulapsia jakamalla muun muassa ruokaa ja vaatteita, osallistumalla turvakotien rakentamiseen ja tekemällä yhteistyötä sosiaaliviranomaisten kanssa.

Viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, että Lions Quest kasvatusohjelmalle on tilausta. Nuorisovaihto taas lähentää kansoja ja lisää kansainvälisyyttä. Parhaillaan kehitetään nuorisovaihto-ohjelmaa, johon liittyisi myös palvelua kehitysmaissa.

ID Tapani Rahko ja puoliso Helena osallistuivat Lionsjärjestön kansainväliseen vuosikokoukseen Bangkokissa viime kesäkuussa.

Leo-toiminta on mitä parhaita nuorisotyötä. Voidaan sanoa, että hyvän tekeminen ja toisten auttaminen lisäävät hyvinvointia myös nuorten keskuudessa. Toisaalta Leoista on kasvanut merkittävä Lionien yhteistyökumppani. Esimerkiksi Italiassa Leot keräävät vuosittain noin kaksi miljoonaa euroa omiin avustusprojekteihinsa. Suomen Leot ovat jo vuosia toimittaneet rekkakuormittain tarvikkeita kengistä urheiluvälineisiin venäläisille lapsille projektissaan Lämpöä Karjalan lapsille. Kenkäkeräys on jälleen käynnissä tänä vuonna.

Muita kansainvälisiä palvelumuotoja ovat diabeteshjelmat, kuulonhuolto-ohjelmat ja vammaisten tukeminen. Myös ympäristönsuojeluasiat ovat nousseet esille Lionien vihreän tiimin projekteissa. LCIF antaa apurahoja näönsuojeluun, nuorisoi-

työhön, vammaistyöhön, katastrofiapuun ja muihin laajoihin humanitäärisiin avustusprojekteihin. Viimeisimpänä esimerkkinä tästä on apu Kiinan maanjäristysalueelle.

Hyvät saavutukset ovat tehneet lionsjärjestöstä varteenotettavan yhteistyökumppanin. Lions-järjestöllä on yhteistyötä esimerkiksi kuuden näönhuoltoon liittyvän organisaation kanssa. Näistä on esimerkkinä muun muassa Yhdysvaltain entisen presidentin ja entisen Lions piirikuvernöörin Jimmy Carterin johtama Carter Center. YK:n kanssa toteutettavalla yhteistyöllä on pitkät perinteet. Lionit toteuttavat esimerkiksi UNICEFin Koulu laatikossa -ohjelmaa, joka mahdollistaa opetuksen antamisen katastrofien jälkeen. LCIF:n kumppanuusyhteistyössä Habitat for Humanity Internationalin kanssa on kymmenessä vuodessa rakennettu yli 800 kotia eri puolille maailmaa. Yhteistyö Vammaisten Olympialaisten kanssa on aloitettu vuonna 2000. Myös viime aikoina yhteisöt ja järjestöt ovat lähestyneet lioneita ehdottaen kumppanuutta tai muita yhteistyömalleja. Yhteistyö on vireillä muun muassa Punaisen Ristin kanssa. Tähän on hyvät perusteet, koska esimerkiksi Intiassa lionien veripalvelu on laajempaa kuin Punaisen Ristin.

Viimeaikaisena järjestön haasteena on ollut jäsenkehitys ja jatkuvuudesta huolehtiminen. Laadukas ja vetoava toiminta vetää tekijöitä puoleensa. Tällä hetkellä näyttää siltä, että järjestön jäsenmäärä kasvaa tällä kaudella jo toista vuotta peräkkäin. Yhteisöllisyydellä ja vapaaehtoisella palvelutyöllä on sijansa myös nyky-yhteiskunnassa. Yhteistyössä voimme muuttaa maailmaa ja auttaa sekä lähellä että kaukana.

Lions-järjestön toiminnan tarkoituksena on auttaa vapaaehtoisia palvelemaan yhteisöjään, kohtamaan humanitääriset tarpeet, vahvistamaan rauhaa ja edistämään kansainvälistä yhteisymmärrystä Lions-klubien välityksellä. Järjestön kansainvälisyys on mahdollisuus jokaiselle leijonalle ja leolle. Palvelutyön lisäksi se antaa mahdollisuuden ystävyys-suhteiden luomiseen ja ideoiden vaihtamiseen niin

piiri-, klubi- kuin henkilökohtaisella tasolla. Lions-klubeja löytyy joka puolelta maailmaa.

Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara on tehnyt merkittävää palvelutyötä jo viiden vuosikymmenen ajan. Hyvin toimiva, elinvoimainen ja palveleva klubi on koko toimintamme perusta. Palvelulla on merkitystä, nyt ja tulevaisuudessa. Toivotan jatkuvaa menestystä klubille, kaikille jäsenille ja puolisoille.

Tapani Rahko

Lion vuodesta 1988
Kansainvälinen
johtaja 2007 - 2009
Melvin Jones -jäsen

Lions-urani huippupuhetki

PDG Markku Kynsijärven LC Enontekiöltä ollessa piirikuvernöörinä kaudella 2005 - 2006 ja allekirjoittaneen varapiirikuvernöörinä L-piiri voitti Pohjoismaiden jäsenbankintakilpailun. Vaatimuksena oli, että vähintään puolet piirin klubeista oli plus-yksi-netto-jäsenmääräinen sekä piirin tulisi perustaa vähintään yksi uusi lionsklubi. L-piirin jäsenmäärä oli selvästi plusmerkkinen ja keväällä 2006 perustettiin LC Rovaniemi/Uitto.

Palkinnoksi tästä voitosta saimme Markun kanssa Kansainvälisen Presidentin ansiomerkkin, joka on kolmanneksi korkein lionille jaettava huomionosoitus.

Ansiomerkit luovutettiin vuonna 2006 oman kuvernöörikauteeni (2006-2007) aikana Vaasassa KVN:n (Kuvernöörineuvosto) kokouksessa Suomen kansainvälisen johtajan PID Erkki Laineen toimesta. Läpytyksiä tuli kohtalaisesti, mutta rehtejä kädenpuristuksia ei juurikaan monia. Lieneekö kotimaisen kateuden ansiota. Niin että tällainen tappaus.

*PDG Paavo Rautio
(teksti: Pekka Jaatinen)*

Muistoja sanoin ja kuvin vuosien varrelta

Verokalenteri

Alkuvuosista aina 80-luvulle klubin tuottoisin aktiviteetti oli verokalenterin julkaiseminen.

Verokalenterin mainosten hankinta ja asemointi hyvissä ajoin alkusyksystä, verotiedostojen nopea käsittely ja julkaisun saattaminen painokuntoon senaikaisella leikkää – liimaa tekniikalla oli suuritöinen tehtävä. Parhaiten koko prosessin kasassa pitäminen hoitui tietenkin aina vuorollaan siihen valitulta yhdeltä henkilöltä. Kalenterin jako yhtäaikaaisesti ja oikeudenmukaisesti suoraan painosta vaati puolestaan useamman veljen panostuksen.

Aktiviteetin tuotto oli tyydyttävä kunnes lainsäädännön ja informaatiotekniikan muuttuminen teki koko kalenterin tarpeettomaksi.

Lion Timo Harju-Autti

Klubimme perustava kokous pidettiin Rovaniemen Kunnallisklubilla huhtikuun 21. päivänä 1959. Perustavassa kokouksessa oli 23 ensi askeleitaan ottavaa leijonaa. Charter Night juhlaa vietettiin Pohjanhovissa 24.10.1959.

Myöhemmin klubi sai myös säännöt, joiden toisen pykälän viisi kohtaa kannattaa muistaa aina toimintamme ohjenuorana:

- 1) luoda hyvä toveruus ja paras mahdollinen yhteys eri ammatti- ja toimialoilta valittujen jäsenten keskuuteen
- 2) kehittää jäsentensä kykyä, taitoa ja siveellistä kuntoa sekä aikaansaada hyvä ja läheinen yhteistyö keskeisissä kysymyksissä
- 3) luoda tilaisuus vapaaseen keskusteluun taloudellisista, yhteiskunnallisista ja muista yleisistä asioista, lukuun ottamatta kuitenkaan politiikkaa ja uskonnollisia kysymyksiä
- 4) harjoittaa yleishyödyllistä ja yhteiskunnallista toimintaa
- 5) kehittää hyvää kansalaishenkeä ja edistää eri kansojen välistä keskinäistä ymmärtämystä

Jotta perustajaveljien nimet säilyisivät tuleville polville, kirjataan ne tässä:

Yrjö Alapeteri
Pauli Alaruikka
Martti Hooli
Aimo Junila
Ahti Kakko
Pentti Karppinen
Tauno Karvonen

Onni Lehto
Eino Liikanen
Sulo Lähdesmäki
Ilmari Lähdesmäki
Armas Niemi
Pentti Norvasuo
Niilo Nummela

Eino Nuutila
Arvi Pelkonen
Eelis Patrikainen
Jussi Pöykkö
Urpo Oikarainen
Veikko Ranua
Urho Takkinen
Jaakko Salo

sekä Tauno Tannermaa, joka joutui muuttamaan pian perustavan kokouksen jälkeen pois paikkakunnalta ehtimättä olla mukana perustamisjuhlassa.

ylh. vas.: Alkuvuosienaktiiviteetteja

Ounasvaaran majalla.

ylh.oik. Klubin lipun naulaus 25-vuotisjuhlassa.

Kaikkien edes ajassaan merkittävien aktiiviteettien ja tapahtumien kirjoittaminen ei ole mahdollista. Osasta niistä ei ole säilynyt saati laadittukaan kirjallista aineistoa, osa on hävinnyt muutoissa, remonteissa ja siivouksissa. Tässä kuitenkin lyhyt läpileikkaus LC Rovaniemi-Ounasvaaran toimintaan, sanoin ja kuvin, vuosina 1959-2009.

Alkuvuodet

Ensimmäisen toimintavuoden lopulla jäseniä oli 27 ja tammikuussa 1963 jo 37 jäsentä. Perustamisilmoitus saapui LFIC:n Pohjois-Euroopan toimistoon vasta 24.9.1959, joten Charter Night -juhlaa vietettiin Pohjanhiovissa 24.10. Klubin jäsenmaksu oli perustamisvuonna 10 dollaria eli 3210 markkaa, josta omaan kassaan jäi 2,5 dollaria. Keväisin varoja kerättiin mm. arpajaisilla (1000 arpaa á 100 mk). Vuonna 1961 aktiiviteettina mm. lennätettiin yleisöä helikopterilla Ounasvaaran kisojen yhteydessä. Keväällä 1962 järjestettiin ”Ounaskosken katoamisjuhla”. Aktiiviteetituoilla oli hankittu ja lahjoitettu mm. akvaario tykötarpeineen, kustannettu vanhusten retkiä sekä jaettu Rovaniemen yhteiskouluilla stipendejä.

20-25 vuotta

20-25 -vuotias klubi on ollut aktiivinen toimija. Klubi on ollut mukana kansallisissa keräyksissä, mm. Punaiset Sulat syöpää vastaan, sydänsairauksia vastaan, sotiemme veteraanien ja invalidien olojen parantamiseksi sekä avustus Kaunialan sotavammassairaalan rakentamiseksi. Klubissa oli vuonna 1979 39 toimivaa jäsentä ja kaikkiaan 43 jäsentä. Perustajajäseniäkin klubissa oli vuonna 1979 mukana vielä kahdeksan. Kuukausikokouksissa esitettiin kokousesitelmää ja vierailuja oli tehty ”veljien johtamiin liikkeisiin, laitoksiin, tuotantolaitoksiin ja konttoreihin”.

alh.vas.:

1. 25-vuotias klubi lahjoitti polkupyöriä Korkalovaaran liikennepuistoon.

2. Vuosijuhlan muistolahjoja tekemässä.

3. Klubi vierailukokousmatkalla Tornion panimolla.

4. Perustajajäsenet yhteiskuvassa vuonna 1959

Kesän huippuhetki - talkoot Haavikon veljesten maatilalla

Klubihengen rautaisimpänä tekijänä pidän veljien yhteisiä talkoohetkiä. Esa ja Aarne Haavikko ovat järjestäneet mahtavia kesätapahtumia, joissa ensin on talkoiltu ja sitten pidetty hauskaa. Palojärven paliskunnan poroille tehtiin ladollinen kerppuja, kiskottiin tuohia Museovirastolle ja risusavotan avulla puhdistettiin taimikoita. Samaan talkoohetkeen liittyi usein ”salkkujen vaihto” 1. hallitusten vaihtoseremonia. Pitkän saunomisen jälkeen pelattiin vielä klubin tuppimestaruudesta.

Lion Väinö Jokinen

Verokalenterin julkaisu oli noussut klubin merkittävimmäksi aktiviteetiksi, joka vaati panoksia niin ilmoitushankinnassa kuin kalenterin kokoamisessa. Julkaisuoikeudesta käytiin jo 1980-luvun alussa pientä kilpailuakin. Näyttävin perinteisistä aktiviteeteista oli Lapin

keskussairaalan lastenosaston kroonisesti sairaan, varttoman lapsen vuoden hoitokustannuksista vastaaminen (vuosittain 2 000-4 000 mk).

Vanhojen autojen huutokauppa - aina ei onnistu

Automaailman ammattilainen, klubin silloinen presidentti Aarne Malvalehto kokosi autoliikkeistä vanhoja autoja myytäväksi huutokaupalla Sampokeskuksen edessä. Jo autojen kuljetus oli klubiveljille haasteellinen homma. Autot kun eivät käynnistyneet noin vain. Kauppapaikkakin tarjosi melkoisen yllätyksen. Perjantai-illan ja yön juhlinnan jälkeen katu oli täynnä rikottuja pulloja ja yöllistä roinaa. Ei muuta kuin hibat ja harjat heilumaan, etteivät autojen renkaat pubkeaisi. Väkeä kertyi huutokauppapaikalle niin kuin aina. Luultavasti liikkeitten asettama pohjahinta oli liian korkea tai ostajilta petti huutobetkellä kantti. Yhtään autoa ei mennyt kaupaksi. Julkinen paikka tuo aina paineita.

Lion Väinö Jokinen

20- vuotisjuhlakokouksen yhteydessä lahjoituksia jaettiin kaupungin vanhainkodille väritelevisio, Lapin Näkövammaisten yhdistykselle 3000 mk sekä Ounaskosken ala-asteen kuorolle ja Lapin Musiikkiopiston kvartetille kummallekin 500 mk.

30 vuotta

30-vuotias klubi hankki tulonsa edelleen verokalenterista sekä uudempaan ideana jätkänynttilöiden valmistuksesta. Avustussummat liikkuvat edelleen 10 000 markan tuntumassa mutta juhluvuonna jaettavaa kertyi peräti 50 000 mk. Toimintamuotoina olivat tuttuja rahankeruuaktiviteettien lisäksi erilaiset talkoot ja valtakunnalliset tempaukset. Jäseniä oli mukana 40, joista perustajajäseniä vielä kuusi.

40 vuotta

Tärkein ja aina mainittu aktiviteetti oli näkötorin rakentaminen Ounasvaaran huipulle. 40-vuotias klubi etsi tuottojen osalta vielä menestyksestä aktiviteettiaan. Muuten toiminta oli vireää vaikka 40-vuotiaassa klubissa olikin "vain" 31 veljeä. Muun muassa Sri Lankan kummitoiminta ja Viron suomipojan tukeminen tulivat mukaan 1990-luvun uusina aktiviteetteina.

ylh.vas.: Kerpputalkoita on järjestetty 1970-luvulta saakka.

ylh.oik.: Uusia veljiä tuli toimintaan mukaan mm. 1999 Hannu Kerkelä ja Esko Niemelä

alh.vas.: Torni alkaa hahmottua.

alh.oik.: Naamiaiset oli 1990-luvun hauska aktiviteetti.

Klubimme aktiviteeteista

PDG Paavo Rautio muisteli klubimme aktiviteetteja 50-vuotishistoriikkiamme varten vuoden 2009 helmikuussa tällä tavalla:

Verokalenteri

- Verokalenterin eli niin sanotun juorukalenterin julkaiseminen oli mainio hyväntekeväisyysvarainhankinnan muoto klubillemme 1970-luvulla. Kalenteri maksoi kymmenisen markkaa ja siitä näki, mitä kukakin tienaa. Klubillamme oli yksinoikeus julkaista verokalenteri Rovaniemen alueella. Se tuotti ulosjaettavaa hyväntekeväisyysrahaa vuosittain noin kaksikymmentätuhatta markkaa.

Vuosilautaset

Varainhankinta-aktiviteettina 1990-luvun alusta lähtien olivat vuosilautaset. Niitä myimme sekä yrityksille että yksityisille. Ensimmäisen lautasen (1990) kuva-aiheena oli Jätkänkynttilä-silta. Silta oli silloin uusi. Se avattiin juhlallisesti vuonna 1989 liikenteelle. Silta palkittiin eurooppalaisena insinööritöinä kyseisenä vuotena. Aarne Haavikosta tuli lautasleijona koko seuraavan vuosikymmenen ajaksi. Hän piti kyseistä materiaalivarastoa omassa liikkeessään Rovakadulla. Lautasten loppuessa kykenimme hakemaan niitä helposti lisää. Kun lautasten menekki loppuvaiheessa hidastui, ryhdyimme myymään niitä sisäännostohintaan. Vuosilauta-

set olivat aktiviteettimuotona vuoteen 2003 saakka. Lautasten kuva-aiheita sillan lisäksi olivat vuonna 1986 valmistunut Rovaniemen uusi kaupungintalo (vuosilautanen 1991) sekä vuoden 1992 itsenäisyyspäivänä juhlavasti käyttöön otettu Arkti-

kum-talo (vuosilautanen 1992). Myös nämä lautaset myytiin klubiaktiviteettina vuoteen 2003 mennessä.

Kirkkokonsertti

Vuonna 1994 järjestimme Eino Grönin kirkkokonsertin Rovaniemellä. Tämä oli klubin aktiivisen lionin Aarne Malvalehdon ideoima ja pääosin toteuttama tapahtuma. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun jokainen leijona osallistui lipunmyyntiin määrättyllä osuudella. Tämä onnistui erinomaisesti. Kirkko täyttyi ääriään myöten. Paikalle saapui noin seitsemänsataa kuulijaa. Kaikki eivät mahtuneet istumaankaan. Hyväntekeväisyyteen lahjoitettavaksi tämä aktiviteetti tuotti yli viisitoistatuhatta markkaa.

Naamiaiset

Vuosina 1996 – 2000 järjestimme ideoimiani Naamiaistansseja Pohjanhovissa. Ajattelin, että naamion takaa hiljainenkin mies voi päästä esille. Järjestimme kaikkiaan viidet naamiaistanssit hyväntekeväisyysvarojen keräämiseksi. Niissä oli aina mukana sekä tanssiaisten teema että kotimainen huippuartisti. Rovaniemeläistaustainen - Kotiviini-kappaleella suursuosikiksi noussut - Anna Hanski täytti Pohjanhovin kahdesti, Mikko ”Tammerkosen sillalla” Alatalo laulatti väkeä kerran. Teemoi-

na olivat mm. 1700-luku, tukkilaisromantiikka ja Lapin kullan huuhdonta. Tämä kullanhuuhdonta jäi viimeiseksi lajissaan tätä aktiviteettia ja se oli todella hyvin järjestetty yhteistyössä ravintola Oppipojan opettajien ja opiskelijoitten kanssa. Jos tämä tapahtuma olisi tuottanut työmäärään nähden paremmin, niin olisimme todennäköisesti jatkaneet ko. aktiviteettia. Kokonaisuutena tuotot näissä naamiaisaktiviteeteissakin olivat korkeammat kuin lions-aktiviteeteissa piirissämme keskimäärin. Lionien osallistuminen ja pukeutuminen muodostuivat kuitenkin naamiaistanssien kompastuskiveksi.

Talkoot

Porokisojen valmistelemiseksi ja porojen ruokkimiseksi olemme järjestäneet tolppa-

Liikennepuiston avajaisia vietettiin kauniina kesäpäivänä 6.7.2000. Paikalla oli lähistön kolmen päiväkodin lapsia oppimassa liikenne-merkkejä ja "testaamassa" lasten omaa katuverkostoa.

kerppu- ja seivästalkoita Aarne ja Esa Haavikon metsissä. Talkoissa on aina ollut mukana noin kymmenkunta tekijää klubista. Talkoot ovat olleet ja ovat edelleen odotettu lions-klubin kesätapahtuma.

Näkötorni

Klubimme 40-vuotisjuhlavuonna 1999 saimme valmiiksi Ounasvaaran näkötornin, joka nyt on luovutettu kaupungille. Näköalatornin rakentamisen ideoi Rovaniemen kaupungin liikun-

Todettiin, että näkötorin yhteyteen tarvittiin retkilaavu ja vaatimaton vessakoppi. Keväälle 2000 otettiin laavu-urakka ja laavu valmistui kesäkuun alkupäivinä. Veli Juhani koeponnistaa vessan.

Liikennepuisto Leijona

Ounasrinne -projektin yhteydessä valmistui lapsille ja nuorille monitoimikenttä kaupungin rakentamana. Liikuntavirasto varusti salibandykentän, läheisen nuorisotilan nuoret rakensivat itse kentän Taidat. Kentälle tuli mm. rullalautaramppi ja Streetbasket korit. Ideani oli, että kentälle voisi maalata katuverkkoston ja hankkia minikokoiset liikennemerkkejä. Nämä kustantaisi LC Ounasvaara. Liikennepuistoasiantuntijoiksi pyysin teknisen viraston liikenneasioista vastaavan ja Liikenneturvan ammattimiehen. Tämä suunnitelmani toteutui ja liikennepuisto sai nimekseen Leijona.

Lion Väinö Jokinen

Nuorisovaihtoleiriläiset vierailivat näkötorinilla kesällä 2006.

tatoimenjohtaja ja klubimme aktiivinen lion Väinö Jokinen. Jo ensimmäisenä syksynä näkötorinissa kävi ihailemassa upeita maisemia noin kolmetuhatta lähinnä ulkomaalaista matkailijaa. Nyttemmin paikkakuntalaisetkin ovat löytäneet tornin, josta avautuvat ainutlaatuiset näköalat ympäri matkailukaupunkia. Aiemmin kaupunkia on päässyt ihailemaan samasta perspektiivistä lähinnä Finnairin lennoilta.

Lasten liikennepuisto

Vuonna 2000 valmistui talkootöinä tekemämme lasten liikennepuisto Ounasrinteelle. Tässä aktiviteetissa olivat vahvasti mukana Napapiirin Kuljetus ja silloinen presidentti Juha Mustonen sekä lion Väinö Jokinen. Liikennepuisto sai näkyvyyttä niin maakuntalehdessä kuin valtakunnallisessa Lions-liiton lehdessä. Kaupungin peruskoululaiset ovat innostuneesti ottaneet vastaan puistossa jaettua liikenneoppia.

Päivänsädekilpailu

Klubimme ehkä näkyvimpänä aktiviteettina on ollut Lapin Päivänsädekilpailu vuoden 2001 marraskuusta lähtien. Tähän aktiviteettiin sain ajatuksen 1960-luvulla tilaamastani Seuralahden järjestämästä samankaltaisesta kilpailusta. Uskoin, että kisa saattaisi hyvinkin onnistua

klubiaktiviteettina. Esittelin asian klubille ja Lapin Kansalle, joka oli ainoa mahdollinen pääyhteistyökumppani tällaisessa aktiviteetissa. Tämä johti siihen, että vuosittain järjestämme Lapin Päivänsädekilpailun yhteistyössä Lapin Kansan kanssa. Ensimmäisellä kerralla toisena yhteistyökumppanina oli Pohjolan Osuuspankki.

Alkuvaiheessa saimme pankeista ja vakuutuslaitoksista stipendejä, joilla kykenimme rahoittamaan tämän aktiviteetin palkintojen jakamisen. Tämähän on siitä erikoinen aktiviteetti, että tämä ei ensisijaisesti ole tarkoitettu hyväntekeväisyysvarojen keräämiseksi vaan jakamiseksi. Tällä hetkellä

Retkusiiven seikkailuja

Meillä oli klubissa vielä viitisentoista vuotta sitten niin sanottu retkusiipi. Jäimme usein kokousten jälkeen Pohjanhoviin iltaa istumaan. Asuin erään veljen kanssa Ounasvaaran eturinteessä. Kummallakin oli talot samalla alueella. Jäätä pitkin pääsimme Pohjanhovista koteihimme. Meillä oli siis sama matka mennä yöllä kotiin. Erään kerran jonkun huhtikuun kuukausikokouksen jälkeen olimme matkalla kotiin. Jäälle oli muodostunut polannetie ja vastatörmä oli jäinen ja liukas. Meillä oli nappaskengät jaloissa, kun

matkasimme kotia kohti. Kello oli kolmen maissa aamuyöllä, aurinko oli jo nousemassa. Kun olimme lopulta pääsemässä jäisen törmän päälle joen vastarannalla, pettivät kengät ja liu'uimme persemäkeä alas. Vauhti tuli siinä jäällä niin kovaksi, että huilasimme takapakia puoliväliin jokea. Nauroimme vain, ja yritimme uudestaan.

Näkötornin rakentamistalkoot makkaranpaistohetkineen ovat myös jääne mieleeni kivoina tapahtumina.

*Lion Jouni Poikajärvi
(teksti: Pekka Jaatinen)*

LC Rovaniemi-Ounasvaaran lionit lahjoittamassa televisioita 18.11.2004. Kuva Lapin Kansan arkistot.

klubi rahoittaa palkinnot muista aktiviteeteista kertynein varoin. Varsinkin äidit ja isoäidit ovat innostuneita Lapin Päivänsädekisasta. Viime kokouksessakin (12.2.2009) taas näimme, että palkinnon vastaanottajille kyseessä on merkittävä asia, josta niin klubiveljet, puoliset kuin voittajat nauttivat. Kunniakirjat, jotka voittajat palkintosumman lisäksi saavat, ovat erittäin kommeat. Laura ja Kari Salmela ovat olleet tämän aktiviteetin toteuttamisessa keskeisesti mukana. Vuosittain saamme

valokuvat noin sadastakahdestakymmenestä pienokaisesta, joista klubimme presidentti toimikuntineen valitsee lehden sivuille pääsevät loppukilpailijat. Näiden joukosta Lapin Kansan lukijat sitten äänestävät Lapin päivänsäde-pienokaisen. Voittajista on aina paljon palstatilaa saavat kuvalliset jutut kilpailua seuraavan tammikuun Lapin Kansassa.

Lasten sprintti

Klubimme järjestämiin Lasten sprinttihilhoihin sain ajatuksen Lahdessa vuonna 2001 ollessani katsomassa hiihdon maailmanmestaruuskilpailuja. Rovaniemeläinen Pirjo Manninen, klubimme tietynlainen kummityttö, voitti silloin sprintin maailmanmestaruuden. Lasten sprinttihilhojen

Aina ei aktiviteetin tarvitse vaatia rahaa tai runsaasti aikaa. Keväällä 2009 lionit osallistuivat joukolla kirjailija, lion Pekka Jaatisen uuden kirjan julkaisutilaisuuteen.

Mourujärven digiasentajat saamassa oppia.

Tietyllä tavalla katson aktiviteetteiksi myös joulurahojen ja erilaisten stipendien jakamisen. Se on erittäin arvokasta toimintaa myös. Klubi jakaa aktiviteettina vuosittain noin 15 000 euroa Rovaniemen kaupungin nuorille lähinnä opiskelustipendeinä. Vanhemmille ja vähäosaisille jaamme joulurahaa. Tuemme myös kouluiässä olevia nuoria urheilijoita stipendeillä, jotka korvannevat koululaisen kesätyöstä saaman palkan ainakin osittain. Avustamme myös kaupungin erityisryhmiä, joista omaishoitajat ovat sydäntämme lähellä.

Pekka Jaatinen

(haastattelu ja kuvat)
Lion vuodesta 2007

Klubikokoukset

Klubi on nyt kokoontunut noin 30 vuotta hotelli Pohjanhovin suojissa. Kokoukset on vierailukokouksia lukuun ottamatta pidetty Ounas-kabinetissa. Kuukausikokousten runko on ollut viime vuodet muuttumaton. Käsiteltäviin aiheisiin kuuluvat mm. saapuneet viestit, toimikuntien asiat, arpajaiset, tietovisa ja kerrotaan päivän kasku.. Lähes jokaisella kerralla virallisen ohjelman päätyttyä joku lionveljistä pitää kuukausiesitelmän. Esitelmien aiheet vaihtelevat mutta ovat aina yhtä kiintoisia.

Ounasvaaran näkötorni

Ounasvaara kuului tärkeänä paikkana työreviiriini. Olin pitkään unelmoinut näkötor-nista vaaran länsilaidalle. Tomista olisi mahtavat näköalat lounaaseen Kemijoen suuntaan, länteen kohti kaupunkia ja pohjoiseen Ounasjoen suuntaan. Rakentaisiko LC Ounasvaara tornin jos vain saisimme luvan? Klubiveli, Napapiirin Kuljetuksen toimitusjohtaja Juha Mustonen sanoi; Väiski, jos Sinä hommaat luvan, niin torni nousee.

Klubiveli DI Timo Harju-Autti teetti toimistollaan

piirustukset. Lupa tuli, isot kiitokset kaupungin tekniselle virastolle. Lumien sulettua alkoi ennennäkemätön rakennusbuumi. Iso lahjoitus saatiin Tielaitokselta, jättä-läispylväät. Kiitos veli Heikki Pernun. Juhlalliset vihkiäiset pidettiin 26.7.1998. Tilaisuus alkoi tornin siunauksella, kun klubiveli isä Johannes pirs-kotti pyhää vettä tornin kylkeen. Juhlapuhujina olivat kaupunginjohtaja Matti Pelttari ja DG Veli Kiviniemi. Tornirakentamista avusti Aarne Ritari -säätio. Seuraavana keväänä rakensimme tornin juurelle retkilaavun

Lion Väinö Jokinen

PDG Paavo Rautio vastaanottaa lionsritarin arvon. Ritariksilyönnin suorittaa lionsritari Aarne Malvalehto

Porokisojen leijona Erkki Orre

PDG Erkki Orre on lion Porokisojen taustalla. Hän tuli LC Rovaniemi-Ounasvaaran jäseneksi vuonna 1998 siirtojäsenenä Posiolta. Pekka Jaatinen haastatteli PDG Erkki Orrea Porokisojen tiimoilta Rovaniemellä 2009 helmikuussa. Näin puhui PDG Erkki Orre Porokisoista:

"Kerran Saarituvilla yksi poro karkasi kesken juoksun. Isäntä lähti kelkalla perään. Pitkän ajan päästä isäntä saapui takaisin kisa-paikalle. Hän oli hikimärkä ja kiukusta punainen. Kelkasta oli loppunut Ounasvaaran kupeella polttoaine, eikä isännällä ollut muuta vaihtoehtoa kuin kävellä takaisin."

- Porokisa-aktiviteetin järjestämisen lähti ajatuksissani liikkeelle aikana, jolloin naamiaistanssiaiset varainhankintamuotona alkoi olla jo loppuun kaluttu. Silloin piti keksiä uusi aktiviteetti, jolla kerätä varoja hyväntekeväisyyteen jaettavaksi. Tein esityksen porokisojen järjestämisestä. Puolet klubin jäsenistä oli ymmällä ajatuksestani. Veljet varmaankin ihmettelivät, että mistä nyt oikein on kysymys. Muistaakseni Paavo Rautio esitti, että laatisin budjetin porokisaesitystäni koskien. Tein vaatimattoman, paikoin puutteellisenkin budjetin, jonka suuruus oli viisikymmentätuhatta markkaa. En tuolloin vielä tiennyt, että klubissamme on myyntitykki, Paavo Rautio.

Päädyin viidenkymmentätuhatmarkkan suuruisen talousarvioon sillä perusteella, että Posiolla olin ollut mukana toteuttamassa porokisoja kolmenkymmentätuhatmarkkan budjetilla. Uskoin Rovaniemen kokoisella talousalueella kyettä-

vän isompaan toteutukseen kuin pikkukylässä.

Uskalsin esittää, että saamme kerätyksi sponsorirahaa viisikymmentätuhatta markkaa ja

"No hemmetti, eihän me ole muistettu tilata pääsylippuja ollenkaan. VIP-lippuja kyllä on painettu vaikka kuinka paljon. Minä soitan heti aamulla painoon." tuumasi veli Paavo porokisoja edeltävänä torstai-iltana.

"Asiat on painossa aina kunnossa, kun minä siellä käyn. Kun joku muu käy, niin kaikkea puuttuu", tuumasi veli Erkki

mahdollisen vajauksen maksan omasta pussistani. Koin tietotaitoni porokisojen järjestäjänä olevan vahvan. Luotin itseeni ja siihen, että klubilaisista löytyy väkeä töitä tekemään. Kun bud-

jetit oli tehty ja neuvottelut käyty, pääitimme järjestää Porokisat Saarituvilla. Siellä huomasi olevani tekemisissä ammattilaisten kanssa. Paavo Rautiolla oli ja on vankka kokemus sponsoreiden hankkimisesta - Ounasvaaran Hiihtoseuran toiminnasta. Hänellä oli kontaktiverkko valmiina. Käsitykseni mukaan Paavo Rautio keräsi Porokisa-potin alkuvuosina yksin.

Ensimmäinen kisa oli mielenkiintoinen toteutettava, koska tietääkseni juuri kukaan klubin jäsenistä ei ollut osallistunut porokisojen järjestämiseen. Käsitykseni mukaan yksikään leijonistamme ei ollut istunut edes katsojana porokisoissa. Minua hymyilytti ja naurattikin välillä,

kun varikon keppi- ja tolppaviihdakon rakentamisen yhteydessä joka ikinen mies kävi vuorollaan kysymässä ja ihmettelemässä jäähän kairattavien tolppien merkitystä.

Siitä ne Porokisat lähtivät liikkeelle. Viime vuosina olen itsekin osallistunut sponsorirahan hankkimiseen. Myös Hannu Kerkelä on ollut varainhankinnassa aktiivisesti mukana. Viime vuosina olemme pyrkineet siihen, että

oik. ylhäältä alas:

1. ja 2. Saarituvilta se alkoi

3. Kilpailun johtaja Erkki Orre ja eläinlääkäri Tuija Hukkanen

4. Seppo Rautiainen lähettää porot matkaan

5. Sukset okei!

Porokilpailut ovat porotalouden näyteikkuna

*P*aliskuntain yhdistyksen toiminnanjohtaja Pertti Viik pitää LC Rovaniemi-Ounasvaaran järjestämää Poro Cup -kilpailua tärkeänä ja hyvin järjestettynä vuosittaiseen Porokisakalenteriin kuuluvana tapahtumana.

- Porokisathan ovat kaikin puolin erittäin positiivinen asia, Pertti Viik sanoo. - Porokilpailut ovat porotalouden tärkeä näyteikkuna. Rovaniemellä järjestetään vuosittain kahdet porokisat. Meillä on LC Rovaniemi-Ounasvaaran järjestämä Cup-kisa sekä kiihdytyskilpailu Reindeer City Race.

Koska järjestäjistä kilpailutoiminnan kokonaisuuden mittakaavassa tuntuu joskus olevan puutetta, on todella hienoa, että meillä on LC Rovaniemi-Ounasvaaran kaltainen järjestäjäorganisaatio.

Lionit ja ladyt toteuttavat Cup-kilpailunsa omin voimin. Vain valvoja tulee ulkopuolelta. LC Rovaniemi-Ounasvaaralta löytyy kunnioitettava määrä vapaaehtoisia talkootyöntekijöitä. Mäntyvaarassa olosuhteet Cupin järjestämiseksi ovat hyvät ja katsojamäärät ovat kasvussa. Pidän arvokkaana asiana, että meillä on järjestäjätaho, jolla on sekä halu että kyky tehtävänsä boitamiseksi.

Haastattelu ja teksti:
Pekka Jaatinen

Me palvelemme - toiminta vuosina 1999 - 2009

"Laitetaan vain nämä kopit tähän. Jos ei Erکیلle kelpaa, sitten siirretään." (veli Seppo)

"Tällaisia pönttöjä ei enää ensi vuonna osteta" manasi veli Paavo, kun palkintopokaalista putosi kansi jo kolmannen kerran.

kaikki klubin jäsenet osallistuvat tähän yhteiseen savottaan. Laddymmekin - lady Marja-Leena Kestilä pääemäntänä - ovat antaneet ensiarvoisen tärkeän panoksen kisojen järjestämiseksi. Jokaisena vuotena he ovat vastanneet kahvion toiminnasta.

Lady Sirpa Orre on toiminut kilpailujen pääkuuluttajana jokaisena kertana - yhtenä vuonna tapahtunutta sairauspoissaoloa lukuun ottamatta.

Klubimme järjestämällä Porokilpailuilla on alusta lähtien ollut Suomenmestaruusosakilpailun status. Kisa on arvostettu ja hyvämaineinen. Yhteistyökumppani Lapin Kansa on uutisoinut siitä näyttävästi joka vuosi. Tämä on ainoa leijonien järjestämä porokisa maassamme. Muitten kisojen järjestämisestä vastaavat porokisa-ammattilaiset.

Saarituvilta se siis alkoi. Nyt olemme olleet Mäntyvaarassa

Rovaniemen raviradalla jo neljä kertaa. Mäntyvaarassa kisojen järjestäminen on onnistunut huomattavasti vähemmällä työn-

"Vähitellen aletaan päästä lähettäjän kanssa synkeään" tuumasivat käsiajanottajat porokisojen lauantai-iltapäivällä.

teolla kuin Saarituvilla, missä jäätilanne vuosi vuodelta huononi. Markkinoitten kaltainen oheistahtuma Porokisojen yhteydessä

ylh.: Poroleijona 2005, Kari Salmela

vas.ylh.: Käsiajanottajat palaverissa.

vas.alh.: Lähtösuoralla tekee välillä tiukkaa.

on tällä hetkellä mielessäni tulevaisuuden visiona kisojen kehittämiseksi. Porokisat ovat klubihenkemme ilmentymä. Ilman Porokisoja emme olisi tällainen malliklubi, joka nyt olemme.

Haastattelu ja teksti:
Pekka Jaatinen

Leijonien oma lähtö

Alkuvuosien porokisoissa oli mukana myös lions-klubien jäsenille tarkoitettu Leijona-lähtö. Leijona-lähtöön osallistuttiin joko omalla tai kisajärjestäjien varaamalla porolla. Lähtöä ei suoritettu muiden lähtöjen tapaan lähtöhäkeistä vaan porot

pidettiin miesvoimin kiinni, kunnes lähettäjän lähtökomento kajahti.

Kilpailu kai koettiin liian suurena ja pelottavana eikä siitä koskaan tullut osanottajien määrällä mitattuna menestystä. Ensimmäiseen leijona-lähtöön vuonna 2001 saatiin toki 5 reipasta leijonaa ja lähdöstä tuli oikein tasokas ja jännittävä. Järjestävän klubin veli Jouni Poikajärvi yllätti Erkki Jänkälän omistamalla Pikku-Heveli -nimisellä porolla kanssakilpailijansa. Voittaja nimettiin Poroleijonaksi suurissa poromies-iltamissa.

Leijonalähdön terävin oli vuonna 2002 lion Seppo Hir-

vonon Posiolta. Vuonna 2004 Leijona-lähtöön osallistui viisi lionia. Omasta klubista kyseisenä vuonna osallistuivat Jorma Haavikko, Jouni Poikajärvi ja Kari Salmela.

Leijonalähdöt päätettiin lopettaa vuoden 2005 jälkeen, kun saatiin oma mies, Kari Salmela kruunattua poroleijonaksi. Ehkä joku vaikutus oli myös vähäisellä osanotolla kyseisissä lähdöissä.

Poroleijona varustettiin erityisillä poromiesvarusteilla joita hän on velvollinen kantamaan vuoden ja hän kruunaa seuraavissa kisoissa uuden voittajan.

Silloin oli mukava olla leijona...

Olin aikaisemmin LC Ivalon jäsen. Ivalossa meillä oli yhtenä aktiviteettina jäänlähtöveikkaus. Esittelin veikkausta sekä arpanippua muutamille henkilöille, joitten joukossa oli nainen, jonka tiesin olevan pienituloinen. Minua vähän mietitytti arvan myymisen kyseiselle naiselle. Hän kuitenkin kertoi mieleni muuttavan tarinan.

Nainen oli aikaisemmin asunut eräässä eteläsuomalaisessa kaupungissa. Hänellä oli kaksi lasta, tyttö ja poika, sekä aviomies. Avioparille tuli kuitenkin ero ja nainen jäi asumaan pienten lastensa kanssa yksin. Nainen sai työpaikan toisesta kaupungista, jonne hän lastensa kanssa sitten seuraavan joulun alla

muutti. Naisen ystävätär, joka näki ja ymmärsi naisen olevan elämässään tiukalla, ehdotti, että tämä menisi vaikka elokuviin. Ystävättären tytär tulisi lapsenvahdiksi siksi aikaa, kun nainen olisi nauttimassa vapaahetkestään. Nainen lähti elokuviin. Kesken näytöksen tuli kuitenkin kuulutus missä häntä pyydettiin ulos. Ulkona naiselle kerrottiin, että rivitalo, johon hän oli muuttanut, on parasta aikaa tulella. Nainen riensi pelko rinnassaan palopaikalle. Lapset ja lapsenvahdi, ystävättären tytär, olivat palavan talon edustalla ulkona pelkät yövaatteet yllään.

Lastenkaitsija oli sytyttänyt tähtisädetikun, joka oli sytyttänyt joulukuusen. Kuusi puolestaan oli sytyttänyt asunnon ja koko talon palamaan. Taloyhtiön vakuutus oli korvannut

itse rakennukselle koituneet vahingot, mutta ei irtainta omaisuutta. Näin nainen ei ollut joutunut täysin puille paljaille. Apuun olivat sittemmin tulleet seurakunta sekä paikallinen Lionsklubi. Toinen taho oli kustantanut uusien huonekalujen sekä uusien kotitaloustavaroiden hankkimisen, toinen uudet vaatteet. Pienipalkkaiselle yksinhuoltajalle kyseessä oli merkittävä apu. Tämän kerrottuaan nainen totesi minulle sekä siinä samalla muillekin kuulijoille, että hän aina mielellään ostaa Lions-arpoja. Tällä tavalla arpanippu sai tämän naisen tarinan aukei. Silloin tuntui mukavalta olla leijona.

Lion Tuomo
Romakkaniemi
(teksti: Pekka Jaatinen)

Lapin päivänsäde -kilpailu

Yksi klubin pääaktiviteeteista 2000-luvulla on ollut päivänsädekilpailu. Kilpailussa etsitään vuosittain 1-2 -vuotiasta pienokaista, jonka Lapin Kansan lukijat äänestävät mielestään suloisimmaksi lapseksi, Lapin päivänsädeksi. Kilpailu on hyvin suosittu, joka vuosi hakemuksia tulee kilpailuun toista sataa ja yleisöäänestyksessä on annettu vuosittain 600-1200 ääntä.

Kisaan pääsee mukaan lähettämällä kuvan noin vuoden ikäisestä tyttö- tai poikalapsesta kilpailuaikana klubin kulloisellekin presidentille. Lionsklubin jäsenet valitsevat raadissa 12 parasta otosta, jotka sitten julkaistaan äänestysohjeiden kera Lapin Kansassa marras-joulukuussa. Voittaja julkaistaan yleensä ennen joulua ja voittajat palkitaan joulutammikuussa esimerkiksi kuukausikokouksen yhteydessä.

Kilpailuidean isä on PDG Paavo Rautio, joka ensimmäisen päivänsädekilpailun aikaan presidenttinä kommentoi uutta kisaa seuraavasti: ”Tällä tempauksella saamme jollain tavalla lionajatuksen taakse kaikki vauvasta vaariin. Parhaat kuvat postiin ja myöhemmin äänestämään vuoden päivänsädettä.”

Kilpailuun osallistuminen tai äänestäminen ovat maksuttomia. Palkintoina kilpailussa on jaettu kolmelle parhaalle rahastositouksia ja rahapalkintoja vuosittain noin 600 euron edestä. Pääyhteistyökumppanina aktiviteetissa on ollut Lapin Kansa

Kisa on ollut klubissa leimallisesti presidenttivetoinen eli

alh.vas.: Kauden 2007-08 mitalistit Sampo Porsangerin johdolla palkitsemistilaisuudessa.
alh.oik.: Erkki Ikäläinen juhli voittoaan kakulla vuodenvaihteessa.
oik.: Erkki keväällä 2009 Lasten Spintissä.

presidentti puolisoineen on yleensä kantanut päävastuun kisan organisoinnista. Vastuu ei ole ollut raskas, sillä kilpailukuvien mukana tulleiden kirjeiden lukeminen on ollut antoisaa ja yhteistyökumppanitkin ovat vuosittain innolla mukana. On melkein päin näköä, että Lapin Kansakin varmistaa etukäteen, että kisa varmasti taas järjestetään.

Jani Palomäki

Kausi	1. sija	2. sija	3. sija	lapsia	ääniä yht.
2001-02	Leevi Jaskari	Erika Aalto	Jasmin Sieppi	120	982
2002-03	Mikko Peltoniemi	Iida-Aletta Pirttilä	Laura Rautio	113	1200
2003-04	Jatta Äärelä	Piia Juola	Elmeri Rundgren	130	750
2004-05	Erkki Ikäläinen	Patrik Ahokangas	Julius Kuusiniemi	125	897
2005-06	Miro Koivula	Eemeli Niemelä	Noora Kallinen	108	570
2006-07	Maret-Elle Valkeapää	Arttu Hietala	Arttu Sakaranaho	114	673
2007-08	Sampo Porsanger	Varpu Puttonen	Silja Neuvonen	104	645
2008-09	Saga Vaarala	Niila-Antti uollo	Ninni Lampela	100	631

Sampon kuulumisia

Kauden 2007-2008 Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja Sampo Porsanger täyttää toukokuussa kolme vuotta. Touhukas pikkumies on vanhempiansa mukaan säilyttänyt ne päivänsäteen piirteensä, jotka reilu vuosi sitten toivat voiton tiukassa Päivänsäde -kilpailussa. Isä Sami kertoo, että voiton jälkeen useampi ihminen on tavatessa keuhunut Sampoa tutun näköiseksi ja kilpailusta mainitsemisen kautta on päästy luonnol-

lisesti keskustelun alkuun. Voitto oli iloinen asia vanhemmille, mutta erityisesti se kosketi Sampon iso- ja isoisovanhempia.

Kolmivuotiaan pojan leikkeihin kuuluu luonnollisena auton pärinä. Lisäksi Sampo on innokas hiihtäjä, pilkkeijä, laulaja ja piirtäjä. Isä

innostuikin, kun kuulee lionien vanhemmille lapsille järjestämästä rauhanjulistekilpailusta. Ehkä sitten joskus. Palkintorahat Sampo on laittanut tilille talteen odottamaan isompia hankintoja.

Lion Jani Palomäki

Kilpailuun lähetettiin 120 kuvaa

Leevi on Lapin ensimmäinen päivänsäde

■ Rovaniemi
Atte Solonen

Pellavospäinen Leevi Jaskari on tällä hetkellä viisivuotias. Hän on syntynyt Lapin Päivänsäde -kilpailussa. Aluksi hän oli hieman hämmästyksissä, mutta kun muutamat minuutit oltiin tulossa, alkoi hän nauttia kilpailusta. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

Leevi on syntynyt Niina Tuusula 24. elokuuta 2007. Hän on nyt viisivuotias. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

Leevi on syntynyt Niina Tuusula 24. elokuuta 2007. Hän on nyt viisivuotias. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

"Tuntuu, hienoa, kun Leevi on voittanut. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

Kauko Kallio on Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

Leevi on Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

SIVU 9

■ Leevi on tällä hetkellä viisivuotias. Hän on nyt Lapin Päivänsäde -kilpailun voittaja.

Piirikuvernöörin tervehdys

Klubinne on perustettu vuonna 1959 ja klubinne on Suomessa 128. klubi sekä klubinne on SIGHT FIRST II:lla 950 malliklubi koko maailmassa. Klubinne haluaa olla motivoivana tekijänä ja innostavana esimerkkinä koko L-piirille toiminnan aktivoimiseksi ja kehittämiseksi. Näin esimerkiksi tavalla haluatte viestittää piirimme muita klubeja aktivoitumaan ja kehittymään ja olette tukemassa heidän työtään.

Historian kirjat kertovat klubistanne, että klubinne perustettiin

kymmenen vuotta sodan tuhojen jälkeen johtotähtenään Rovaniemen ja koko Lapin henkinen ja taloudellinen jälleenrakentaminen. Toimintakautenne aikana klubinne on ollut mukana kuudessa piirijaoissa. Vuodesta 1969 alkaen piirijaoille on ollut leimallista, että L-piiri on pysynyt käytännössä muuttumattomana. Kaudella 2008-2009 teemat ovat Me palvelemme - Palvelun ihmeisiin – Arkipäivän sankarit – Yhdessä nuorten kanssa – Yhdessä yhteistuumiin.

porokilpailut, joka on klubinne suurin ja koko klubin toimintaa leimaava aktiviteetti.

Näin lionit toimivat, joka päivä, vuosi vuoden jälkeen. Meidän ihmeemme palvelun kautta täyttävät erilaisia tarpeita paikkakunnillamme. Me olemme arkipäivän sankareita.

Puolisotoiminta on klubisanne vilkasta ja onhan teidän puolisoissa mm puoliso Sirpa, joka on vienyt piirissämme puolisotoimintaa ansiokkaasti eteenpäin.

Meidän tulee muistaa klubien palveluvoiman ylläpitäminen. Jäsenmäärän kasvattaminen olisi tarpeellista, että se vastaisi paikkakuntamme kasvavia tarpeita. Perhejäsenyysohjelmien kautta ja naisten jäsenmäärän kasvun seurauksena me olemme nähneet jäsenmäärän taas kasvavan. Meidän on jatkuvasti jatkettava jäsenkuntamme kasvattamista ja sellaisen rakenteen luomista,

Lions -työssä aktiviteetit ovat palvelu- ja varainkeräysaktiviteetteja aktiivisille lioneille. Me lionit jatkamme palvelutyötämme ja autamme muita ihmisiä pitämättä sen suurempaa ääntä asiasta. Klubinne palveluaktiviteettien kohteena ovat olleet nuoret, vanhukset, vähäosaiset sekä kasvattajat. Aikaisemmin teidän varainkeräysaktiviteetteja ovat olleet naamiaiset, verokalenteri ym., mutta nykyään

että se sallii jatkuvuuden vuodesta toiseen. Meidän tulee korostaa palvelua ja palveluaktiviteetit tuovat uusia jäseniä ja ne pitävät meidän jäsenkuntamme vahvana.

Kansainvälinen vuosikokous päätti kesällä 2008, että piirin sääntöihin ja toimintaan tulee mukaan 2. varapiirikuvernööri. Tästä asiasta päätetään piirimme vuosi- ja sääntömuutostokouksessa huhtikuussa. Tällä mallilla on haluttu antaa valitulle henkilölle mahdollisuus valmistautua etukäteen varsinaisen piirikuvernöörin virkaan. Piirimme laaja-alaisuuden vuoksi klubivierailut voisi suorittaa siten, että 1. varapiirikuvernöörinä ollessa tekisi vierailun puoleen piirimme klubeista ja piirikuvernöörinä ollessa sitten loppuihin klubeihin. Tällä lailla piirikuvernöörikausi, ei olisi vierailujen suhteen niin kiirei-

nen aikataulultaan ja kerkiäisi huolella paneutua niihin muihin piirikuvernöörille kuuluviin tehtäviin. 2. piirikuvernööri osallistuu aktiivisena henkilönä jäsenkehityksen hallinnoimiseen ja edistämiseen, sekä uusien klubien kehittämiseen.

Lionstoiminta on isojen haasteiden edessä. Toiminnan sopeuttaminen muuttuvan yhteiskunnan tarpeisiin ja ihmisten vaatimuksiin on vaikeaa. Vuosia on kentälle viestitetty klubien tarpeellisuudesta muuttua, uudistuva lionstoiminta toi esille, että klubeissa on muutostarvetta, mutta sieltä puuttuvat ihmiset, jotka pystyisivät tuota muutosta viemään klubin toimintaan. Tähän tarpeeseen alkoi piirissämme helmi-maaliskuussa muutosjohtajavalmennus. Sen tarkoituksena on antaa klubien varapresidenteille välineitä johtaa klubin toimintaa vastaamaan

tämän päivän ja huomisen tarpeita. Klubinne on malliklubi, uskon ja tiedän, että teillä on muutosta viety eteenpäin oman klubinne mallin mukaisesti.

Kiitos LC Rovaniemi Ounasvaaran leijonille ja puolisoille siitä pyyteettömästä työstä minkä te olette 50 vuoden lions-työn aikana tehneet paikkakuntanne ja järjestömmme hyväksi. Toivon, että teidän palvelutyönne jatkuu edelleenkin kotiseutunne ja sen asukkaiden parhaaksi tunnuslauseemme ”me palvelemme” mukaisesti.

Hilkka Paloniemi

Lion vuodesta 1995
Piirikuvernööri
kaudella 2008 -2009

Apuamme tarvitaan

Tulin klubin jäseneksi kolmisenkymmentä vuotta sitten Martti Talvitien kutsumana. Maailman asiat koen tällä tavalla, että kun onnen lahjat eivät käy täällä tasan, tunnen olevani velkaa huono-osaisille. Meillä on paljon autettavia perheitä omassakin maakunnassamme.

Auttaminen on minusta bienoa. Jouluna, kun jaamme joulurahoja vähävaraisille ja kun opiskelukauden päätteeksi jaamme stipendejä priimuksille, ne ovat herkkiä hetkiä. Silloin todella tuntee olevansa mukana tarpeell-

isessa toiminnassa. Nuorempia veljiä kuunnelleessa meinaa joskus tulla ihan tippa silmään kun kuulen, että apu on mennyt tarpeeseen. Olen esimerkiksi kuullut tilanteista, että joulun alla joissakin perheissä ei ole ollut lapsilla tietoaakaan joululahjoista, kinkkuista ja joulu-ruuista puhumattakaan.

*Lion Jouni Poikajärvi
(teksti: Pekka Jaatinen)*

Liikuntaa leijonille ja ladyille

Kuntoliikunta

Ounasvaaran Lions Club on tutustunut syksystä 2007 lähtien Lapin Urheiluopistolla järjestetyissä liikuntatuokioissa eri liikuntamuotoihin. Tilaisuuksia on järjestetty noin kerran kuukaudessa, osallistujajoukko on ollut pieni mutta sitäkin innokkaampi. Liikuntatuokioiden pituus on ollut noin tunti aktiivista toimintaa ja tavoitteena on ollut tutustuttaa, opettaa ja herättää leijonien sekä ladyjen mielenkiintoa uusiin harrastusmuotoihin. Liikuntatuokioiden ohjaamisesta on vastannut Lapin Urheiluopiston liikunnanohjaamisen ja opettamisen ammattilaiset.

Tähän mennessä monisäikeiseen liikuntakulttuuriin on tutustuttu esimerkiksi keilaamalla, golfamalla, vesijumppaamalla, spinningillä, kuntosalilla, seniorijumpalla, sisäpeleillä, aerobicaamalla, uimalla ja suksien voitelulla.

Leijonien toivomuslistalla ovat vielä sellaiset nykyaikaiset extreamlajit kuten mäkihyppy, alppiyhdistetty, seinäkiipeily, seiväshyppy, liitovarjo- sekä laskuvarjohyppy.

Osallistujien ohella myös ohjaajille tunnit ovat olleet antoisia, siitä esimerkkinä erään leijonien suosiman kauniimpaa sukupuolta edustavan ohjaajan kuvaus yhdestä liikuntatuokiosta: "Jalat pohjassa, pää pinnalla"

Leijonat...Nuo salskeat, rohkeuden ja voiman perikuvat ovat pitäneet huolta omasta uljaasta vartalostaan mm. vesijumpilla. He ovat tehneet antaumuksella ja innolla kaikki temput mitä ohjaaja on

Keilailun saloihin tutustuttiin maaliskuussa 2009. Kuvassa lionit Pekko Mourujärvi (vas.), Jouko Alasuutari, Paavo Rautio, Pauli Havukainen ja lady Helena Havukainen. Kameran takana lionit Sauli Heikkilä ja Jani Palomäki.

Muisto Leijonaliikunnasta

Syystalvella 2008 osallistuin klubimme liikuntavastaavan Heikki Keskitalon Ounasvaaran urheiluopiston kylpylässä järjestämään vesijumppa-tutustumiseen.

Se oli ensimmäinen kerta vesijumppaa minulle. Tehdessäni altaassa muitten paikalla olleitten leijonien sekä ladyjen kanssa mainion jumpanpitäjän Lillin altaanreunalta näyttämiä liikkeitä, sain hyvän mielen ja tunsin kuuluvani reippaaseen joukkoon. Lions-klubin kautta tapahtunut tutustuminen vesijumppaan herätti minussa kiinnostuksen lajia kohtaan. Jo yhden kokeilukerran perusteella havaitsin vesijumpan rentouttavan, jännityksiä kehosta poistavan vaikutuksen. Minusta on mukavaa, että yhtiä hyvin kuin voimme istua Pohjanhoviin kokoustamassa klubitakit yllä, voimme myös polskia uima-altaassa.

Lion Pekka Jaatinen

vain veteen keksinyt erilaisia välineitä käyttäen. Ei sellaista liikettä tai rytmiä mistä leijonat eivät olisi selviytyneet. Treeniä on tehty tosissaan hiki otsalla, mutta pilke silmäkulmassa. Peruseriaatteena jumpissa on ollut että liikkeet ottaa enemmän käsiin ja jalkoihin kuin päähän. Muutama innokas jumppaaja on halunnut jopa eturiviin perusteluna “lasit jäi kotiin”. Ohjaajana ei voi kun ihailla ja ihmetellä mistä tuo ennakkoluulottomuus ja innokkuus kumpuaa.

Heikki Keskitalo

Lion vuodesta 2006
Liikuntavastaava

Hiihtokilpailumuisto

Posion tai Ranuan klubi järjesti kerran haastehiihtokilpailut. Se oli viestikilpailu, johon osallistuttiin kolmen veljen joukkuein per klubi. Minä lähdin mukaan meidän joukkueeseen. Minulla, vanhan kansan miehellä, oli leveät suksiset ja vielä leveämmät siteet. Kisalatu oli uudenmallisille suksille tarkoitettu kapea konelatu. Enhän minä sellaisella ladulla pystynyt niillä minun leveillä suksilla hiihtämään. Olin joka käänteessä silimällä. Jumbosijan taisimme niistä kisoista saada. Se oli semmoinen kilpailu se. Sinänsä ihan hauska homma.

*Lion Jouni Poikajärvi
(teksti: Pekka Jaatinen)*

Kilpailutoiminta

Klubimme on ollut koko toimintansa ajan Khyvin liikuntaviritteinen ja urheilulla on ollut merkittävä osuus sekä avustuksissa että tahtumissa. Nuoret lupaavat urheilijat ovat olleet 90-luvun alkupuolelta avustustemme kohteena. Neljä maailmanmestaria, Hannu Manninen, Pirjo Manninen, Mona-Liisa Malvalehto ja Matti Keskinarkaus ovat klubimme stipendiaatteja.

Klubimme järjesti veli Markku Lääkkölän johdolla keilailun Lions SM-kilpailut v. 2001. Joukkueemme veljet Heikki, Tapani, Markku ja Paavo voittivat 4-miehis mestaruuden ja veli Paavo henkilökohtaisen pronssin.

Lions Golfin SM-kisoihin on myös osallistuttu vuosittain ja parhaita saavutuksia 10-vuotiskaudella ovat veli Paavon hopea vuodelta -99 ja hopea 4- miehisjoukkueella vuodelta 2002. Mukana olivat veljet Jouko, Tapani, Timo ja Paavo.

Hiihtopuolella veli Pentti voitti SM-pronssia veteraanisarjassa Ylläksellä ja veli Esko 6. sijan pu-jottelussa. Kaudella 2003-2004 sijoittui klubimme toiseksi L-piirin lentopallomestaruuskisoissa.

Osoituksena klubimme aktiivisuudesta, on 107 L-piirin klubien välisessä piirikilpailussa tullut voitto vuosina 2002 ja 2004, toinen sija vuosina 2006 ja 2007 sekä 3. sija vuonna 2003.

Markku Lääkkölä

Lion vuodesta 1996
Melvin Jones -jäsen

Ounasvaaran leijonat vuosikokoustalkoissa

Kesällä 2001 Suomen Lionsliiton Joensuun vuosikokouksen jälkimainingeissa nousi esille ajatus liiton vuosikokouksen järjestämisestä Rovaniemellä. Sopivalta ajankohdalta vaikutti vuosi 2007, johon järjestelyaikaa olisi riittävästi. Samalla kokous saisi myös historiallista merkitystä: edellisen kerran vastaava kokous oli pidetty Rovaniemellä vuonna 1977, tasan 30 vuotta aiemmin.

Asiassa ryhdyttiin viipymättä tuumasta toimeen. Lahden vuosikokouksessa kesällä 2002 Rovaniemen vuosikokousehdokkuutta ruvettiin pohjustamaan tarkoitusta varten painatetuilla pelikorteilla. Kun Pekka Rinne Vantaan vuosikokouksessa 2003 päätti lennokkaan Rovaniemen

esittelypuheenvuoronsa, alkoi vaaka kallistua pohjoisen hyväksi. Kokouspaikkakunnan valintaa koskevassa äänestyksessä Jyväskylä jäi selkeästi alakynteen ja vuosikokousvalmistelut Napapiirin tuntumassa saattoivat alkaa.

Valmistelut alkavat

Vuosikokouksen valmistelut aloitettiin toden teolla tammikuussa 2004, kun LC Rovaniemen Esko Määttä valittiin vuosikokouksen päätoimikunnan puheenjohtajaksi ja muodostettiin ensimmäiset eri vastuualueiden toimikunnat. Päätoimikunta kokoontui aluksi muutaman kuukauden välein, sitten kuukausittain, vuosikokouksen alla viikoittain ja loppumetreillä jo päivittäin. Eri toimikunnissa oli jäseniä kaikista

Rovaniemen lionsklubeista.

LC Rovaniemi-Ounasvaaran leijonista Erkki Orre veti ohjelmatoimikuntaa ja Kari Salmela taloustoimikuntaa, minkä lisäksi Sirpa Orre vastasi puolisiohjelmista. Päätoimikunnassa oli mukana luonnollisesti myös kyseisen kauden istuva piirikuvernööri Paavo Rautio. Ohjelmatoimikunnassa olivat Ounasvaaran klubista Orren ja Raution lisäksi Terho Poikajärvi, Seppo Rautiainen ja Juha Tien-
suu, taloustoimikunnassa Pekka Rinne, puolisotoimikunnassa Anitta Rautio, Maila Niemelä ja Kristiina Selin. Kari Vainio vastasi liikenne- ja järjestelytoimikunnassa tapahtuman turvallisuusjärjestelyistä.

H-hetkellä

Vuosikokouspäivinä Ounasvaaran leijonista muutamat pääsivät esille enemmän kuin toiset: Piirikuvernööri Paavo Rautio toi L-piirin tervehdyksen kuvernöörineuvoston avajaisjuhlaan. Kari Salmelalle lankesi haastava tehtävä juontaa kaikki viikonlopun juhlat. Markku Lääkkölä

Edellisen kerran vuosikokous t. valtakunnankokous järjestettiin 1996

PDG Paavo Rautio pitää puhetta.

Voitonjuhlia.

sai PDGpuolestaan kunnian pitää puheen naisille lauantain iltajuhlissa. Hyvin olivat esillä myös Orren pariskunnan (vai paliskunnan?) porot Areenan kupeessa, poromies Jouni Poikajarvi ja Kristiina Selin lauantain juhlarassilla sekä Ounasvaaran klubia edustaneet ryhdikkäät punatakkiset lipunkantajat.

Erkki Orre ja Paavo Rautio pitivät huolta siitä, että kokousvieraat saivat nauttia monipuolisesta lappilaisesta ohjelmasta. Perjantain juhlissa kuultiin mm. Lapin Lauluveikkoja ja lausuja Matti Kaarlejärveä. Lauantain pääjuhlassa nähtiin mm. Rimp- paremmin esitys ja kuultiin muun ohessa Tiina Aikion joi- kua, tangokuningas Kauko Si- mosen laulua sekä hovioikeuden

presidentti Esko Oikarisen puhe. Lauantain iltajuhlan tanssimusi- kista vastasi tangoprinsessa Nina Valkaman orkesteri. Sunnun- taina lähtösävelet soitti Lapin käsikellot.

Rovaniemen vuosikokouksen onnistumisen mahdollistivat muutamat asiat, jotka eivät olleet pelkästään leijonien vallassa. Lä- hekkäin sijaitsevat Lappi Areena ja Urheiluopisto muodostivat tiiviin ja toimivan kokousalueen. Varhaisessa vaiheessa varattu Rovaniemen suuri hotellika- pasiteetti yllätti myönteisesti ulkopuoliset ja tuli tarpeeseen. Monista yhteistyökumppaneista erityisesti Rovaniemi Congresses ja Lapin Keittiömestarit ansaitse- vat erityismaininnan. Kaiken li- säksi sää suosi kokousta muuten sateisena ja koleana kesänä.

Pieniä sydämentykytyksiä aihe- uttivat vuosikokouksen alla VR: n ratatyöt, jotka päättivät etelästä tulevan junaliikenteen Kemiin sekä Rovaniemen keskustan katuremontit, joiden takia mars- sireitti piirrettiin uusiksi useam- mankin kerran.

Suuri tapahtuma

Vuosikokouksen alusviikolla ja itse kokouksen aikana erilaisissa talkootöissä oli kaikkiaan noin 250 leijonaa, Ounasvaaran klu- bilaisista käytännössä kaikki – ja useat puolisonsa kanssa. Ounas- vaaran klubin tehtäviksi annet- tujen töiden sujumista ohjasi talkoovastaavana Juhani Kestilä. Jälleen kerran leijonat näyttivät talkootyön voiman. Talkootyö-

tunteja raportoitiin Rovaniemen yhdestätoista klubista kaikkiaan runsaat 5.600. Ilman näitä tu- hansia talkootunteja onnistunut vuosikokous olisi jäänyt suunnitelmien asteelle.

Suomen Lions-liiton Rovanie- men vuosikokoukseen vuonna 2007 osallistui kaikkiaan noin 2.700 leijonaa, puolisoa ja leoa. Virallisia kokousedustajia oli noin 1.000 ja edustettuja klu- beja eri puolilta maata lähes 500. Iltajuhlissa oli yli 1.800 vierasta, juhlarassilla yli 1.500 leijonaa ja puolisoa – sekä tietenkin yksi poro.

Vuoden 2004 alussa aloitettu työ Rovaniemen vuosikokouk- sen järjestämiseksi tuli päätök- seen vuoden 2007 lopussa, kun vuosikokouksen loppuraportti esiteltiin Suomen Lions-liiton kuvernöörineuvostolle. Neljän vuoden työstä jäi toivottavasti hyvät muistot, paljon kokemuk- sia ja mieleenpainuvia elämyksiä niin kokousvieraille kuin järjes- telyissä mukana olleille leijonille, puolisoille ja yhteistyökumppa- neillekin.

Kari Salmela

Lion vuodesta 1998
Melvin Jones -jäsen

Klubimme piirikuvernöörit

1969-1970

PDG Pentti Norvasuo

Syntynyt: 21.5.1908
Kuollut: 18.9.1978
Puoliso: Helmi Inkeri Mathlein
Lapset: Kaija

Työura:

Lapin metsänhoitolautakunnan metsätalousneuvoja vuodesta 1937, metsätalousopettaja.

Luottamustehtävät:

Useita vuosia Rovaniemen mlk:n kunnallisissa luottamustoimissa, kv. pj 1953-72, Kunnallisneuvoksen arvonimi v. 1971. Useita metsäalan luottamustehtäviä eri järjestöissä.

Harrastukset:

Kotiseututyö, historia, kirjallisuus

Lions-ura:

Lion vuodesta 1959. Lion Pentti Norvasuo oli LC Rovaniemi-Ounasvaaran perustajajäsen ja aikalaisten mukaan Jussi Pöykön kanssa klubin alkuunpanija. Useita tehtäviä klubissa.

2001-2002

PDG Erkki Orre

Syntynyt: 19.5.1943
Puoliso: Sirpa Orre
Lapset: Henri ja Ilari

Harrastukset:

Porokilpailut, matkailu, kalastus

Lions-ura:

Lion vuodesta 1987, LC Rovaniemi-Ounasvaara 1998, lukuisia tehtäviä klubissa ja L-piirissä

Lion Erkki Orre on klubin kautta aikain tuottoisimman aktiviteetin, porokisojen idean isä. Orren panos porokisojen järjestelyissä on vuosittain merkittävä. Kilpailun järjestelyiden koordinoinnin lisäksi hän on aktiivisesti mukana kilpailun sponsorihankinnassa. Orre on toiminut menestyksekkäästi myös Sight First II -kampanjan piirikoordinaattorina.

Lions-liiton kahden ruusukkeen ansiomerkki 2005
Melvin Jones –jäsen 1993
PMJF 2008
Lionsritari 2003

DG -kauden teema:

”Anna aikaasi nuorille”

2006-2007

PDG Paavo Rautio

Syntynyt: 14.2.1938
Puoliso: Anitta Rautio
Lapset: Terhi

Luottamustehtävät:

Roi kaupunginvaltuusto 12 v.
Nuorisio ja liikuntaltk pj 8 v.
KäO 1993–2004, Herastuomari

Lions-ura:

Lion vuodesta 1990, 100 % jäsenyys vuodesta 1990, lukuisia tehtäviä klubissa ja L-piirissä

Lion Paavo Rautio tunnetaan erittäin aktiivisena leijonana. Hän on toiminut vuosia erityisen ansiokkaasti porokisojen taloustoimikunnassa ja sponsorien hankinnassa. Rautiolla on klubissa lukuisia kummilapsia. Hän on ollut useiden menestyksekkäiden aktiviteettialoitteiden tekijä.

Melvin Jones –jäsen 2002
Lions-liiton kahden ruusukkeen ansiomerkki 2005
Lionsritari 2008

DG -kauden teema:

”Yhdessä saamme aikaan enemmän”

Rovaniemen kaupungin tervehdys

Tervehdin ilolla 50-vuotisjuhlavuottaan viettävää Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara. Tahdon samalla kiittää klubia siitä palvelutyöstä, jota olette jo puolen vuosisadan ajan pyyteettömästi tehneet niin meidän rovaniemeläisten iloksi ja avuksi, kuin laajasti eri tavoin läheisiämme aina maailman ääriissä asti auttaen.

“Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara on onnistunut luomaan monista aktiviteeteistaan paikallisia instituutioita.”

Palveluhenkisyys ja yhteisöllisyys, jota klubi toiminnassa osoittaa, ovat hienona esimerkkinä meille kaikille siitä, kuinka hyvällä asenteella ja yhdessä tekemisellä voimme saada paljon arvokasta aikaan. Lions klubille arkea on tuoda iloa ja toivoa ympäröivälle yhteisölle. Puolen vuosisadan mittaiseen palvelurupeamaan on mahtunut monia erilaisia aikakausia. Jälleen tänä päivänä maailman talouden myllerryksen nostattamien aaltojen lyödessä myös meille pohjoiseen, korostuvat Lions klubien vaalimien yhteisöllisten ja toistemme palvelumiseen kannustavien arvojen merkitys.

Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara on onnistunut luomaan monista aktiviteeteistaan paikallisia instituutioita. Olipa kysymys

Päivänsäde-kilpailusta, lasten sprinttihiihdoista tai porokilpailuista, ovat ne saaneet oman paikkansa rovaniemeläisten ja lappilaisten vuoden kierrosta. Tällaiset instituution asemaan nousseet aktiviteetit edustavat vuodesta toiseen toistuvina ilon pilkahduksina jatkuvuutta ja sitä kautta turvallisuutta yhä nopeampitempoisessa elämänrytmisessä eläville ihmisille.

Olen erityisen iloinen siitä, että Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara on omalla vahvalla panoksellaan ollut ylläpitämässä ja nostamassa uuteen loistoon perinteistä porokilpailukulttuuria. Rovaniemen porokilpailut ovat hyvien järjestelyjensä ansiosta saavuttaneet suuren arvostuksen kilpailijoiden ja yleisön keskuudessa ja ovatkin joka talvi yksi porokilpailukauden suurimmista tapahtumista. Näin tämä Lapille ominainen urheilulaji on saatu pitämään vahva asemansa maakunnan pääkaupungin keskeisimpien talvitapahtumien joukossa.

“Näkötornista voi vuosi vuodelta nähdä kaupunkimme kasvavan ja kehittyvän.”

Onnistuneiden kilpailujen avulla on vuodesta toiseen voitu toteuttaa Rovaniemelläkin monta ilonaihetta avustusten ja stipendien muodossa. Stipendejä ovat

saaneet niin maailmalle vaihtopilaaksi lähtevät kuin oman kaupungin yläasteiden oppilaat, omaishoitajat ja nuoret urheilijalupaukset sekä monet muut henkilöt ja yhteisöt.

Ehkä jämerin ja konkreettisin esimerkki Lions Club Rovaniemi-Ounasvaaran työstä meidän kaupunkilaisten ja kaikkien kaupungissa vierailevien iloksi on klubin Ounasvaaran länsilaidalle pystyttämä näkötorni, josta avautuvat komeat maisemat yli pohjoisten suurten jokien risteyksessä sijaitsevan kotikaupunkimme. Näkötornista voi vuosi vuodelta nähdä kaupunkimme kasvavan ja kehittyvän. Lions Club Rovaniemi-Ounasvaaran jäsenistö on omalla vahvalla panoksellaan ollut tekemässä totta kotikaupunkimme menestystarinasta sekä yhdessä että jokainen tahollaan.

Kiitos siitä pyyteettömästä palvelutyöstä, jota Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara on jo viiden vuosikymmenen ajan kotikaupunkimme hyväksi tehnyt. Menestystä arvokkaalle työlle kohti tulevia vuosikymmeniä.

Heikki Autto

Rovaniemen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja

Ladyt aktivoituvat 2000-luvulle siirryttäessä

1990-luvun loppupuolella vain muutamat puoliset kokoontuivat satunnaisesti. Uusia ajatuksia ja ideoita tarvittiin, sillä naamiais-tanssiaiset eivät enää oikein vetäneet väkeä. Kun miesten toimesta aloitettiin porokisojen järjestäminen saatiin vauhtia myös puoliso-toimintaan. Porokisat olivat siksi suuri ja uudenlainen aktiviteetti, että koko klubin voimat tarvittiin niiden läpiviemiseen. Selvästi oli havaittavissa, että suuri yhteinen ponnistus yhdisti ja aktivoi koko klubin jäsenet ja puoliset. Kun ensimmäiset kisat oli ohi ja kritiikkipalaveri pidetty, kaikki ideovat jo seuraavan vuoden tapahtumaa. Naisten tehtävänä oli kisara-

vintolan ylläpitäminen, Sirpa Orre toimi kuuluttajana, sihteerinä Helena Poikajärvi.

Puolisot (ladyt) alkoivat kokoontua samaan aikaan lionien kanssa Hotelli Pohjanhovissa ja muutamien puolisojen sijaan, kokouksissa alkoi olla lähes 20 puolisoa mukana. Olemme myös tutustuneet erilaisiin hoitolaitoksiin, tehneet muutamia yritysvierailuja, ostosmatkoja jne.. Pikkujouluja vietämme yhdessä lionien kanssa.

Joka vuosi ei presidentin puoliso ole ollut mukana lions-toiminnassa ja tämän puutteen ratkaisimme jakamalla tehtävät kuukausittain eri puolisoille, joskus myös löytyi vapaaehtoinen vetäjä koko vuodeksi. Marja-Leena Kestilä toimi jopa 3 vuotta peräkkäin vetäjänämme ja porokisaravintolassa hän on ollut myös päävastuussa.

Kummitoiminta

Puolisoilla on ollut kummityttö Sri Lankasta ja kun ensimmäinen ”kasvoi ulos” ja valmistui koulusta, valittiin toinen nuori tyttö kummilapseksi. Yhteydenpidon Sri Lankaan on hoitanut ansiokkaasti Anja Haavikko.

Rovaniemen kaupungin ja –maalaiskunnan yhdistyksessä saimme uuden kummilapsen ensimmäisestä uudesta rovaniemeläisestä Eveliinasta.

Kokoukset

Suomen Lions-liiton vuosikokous pidettiin Rovaniemellä v. 2007. Päätoimikunnassa oli Sirpa Orre puoliso-ohjelmista ja kansainvälisestä seminaarista

ylh.: Ladyja porokisoissa 2009

alh.: Uuden Rovaniemen kummilasta Eveliinaa tapaamassa Ladyt Anitta Rautio ja Marja-Leena Kestilä

Ladyt: (yläriivi) Helena Poikajärvi, Aila Kerkelä, Vappu Poikajärvi, Kristiina Selin, Eevi Snikkarinen, Marja-Leena Kestilä, Rauni Kemppainen, Raili Hiukka, Tarja Pykäläinen
(alariivi) Anja Haavikko, Anitta Rautio, Liisa Haavikko, Sirpa Orre

vastaavana ja hänellä hyvänä apuna toimivat Kristiina Selin, Anitta Rautio ja Maila Niemelä. Puolisojen osallistuminen piirikokouksiin sekä vuosikokouksiin on myös huomattavasti lisääntynyt.

Muut kilpailut

Puolisot ovat avustaneet lioneja Lapin Päivänsäde-kilpailussa, ollen valitsemassa loppukilpailu-ehdokkaita.

Lasten sprinttihilhdoissa puolisot ovat olleet tarjoilemassa kuumaa mehua ja jakamassa osallistujille karkkipussit.

Rauhanjuliste-kilpailu on ollut puolisojemme aktiviteettina jo useamman vuoden ajan. Materiaalit on toimitettu kouluille, piirroksia taas eteenpäin ja kolme parasta palkittu.

Avustukset

Keväisin olemme jakaneet avustuksia eri koulujen oppilaille. Joskus myös muulloin on puoleemme kääntynyt kun avustuksen tarve on ollut ilmeinen.

Palkitut puolisot

Melvin Jones jäsenyys: Anitta Rautio, Marja-Leena Kestilä ja Sirpa Orre. Lady-ansiomerkki: Anitta Rautio, Sirpa Orre, Marja-Leena Kestilä ja Rauni Kemppainen. Medal of Merit: Sirpa Orre. Arne Ritari –säätien pöytästandaari: Anitta Rautio.

Sirpa Orre

Lady vuodesta 1987
Melvin Jones -jäsen

YLÄRIVI: Sauli Heikkilä, Juhani Kestilä, Terho Poikajärvi, Juhani Petäjä, Markku Selin, Kari Salmela,
 KESKIRIVI: Jorma Haavikko, Heikki Keskitalo, Jukka Tunturi, Jouni Poikajärvi, Jani Palomäki, Kari Vainio,
 ALARIVI: Hannu Kerkelä, Erkki Orre, Esko Niemelä, Paavo Rautio, Esa Haavikko, Aarne Haavikko

Aarne Malvalehto, Juha Tiensuu, Pekka Mourujärvi, Olli Tiainen
Seppo Rautiainen, Pekka Jaatinen, Jouko Alasuutari, Teemu Snikkarinen, Jorma Laitila, Seppo Kemppainen

Lionsritarit: (ylärivi) Jouni Poikajärvi, Aarne Haavikko,
(alarivi) Erkki Orre, Aarne Malvalehto, Paavo Rautio, Esa Haavikko

Melvin Jones -jäsenet: (ylärivi) Terho Poikajärvi, Juhani Kestilä, Juhani Petäjä, Sauli Heikkilä, Seppo Rautiainen, Aarne Haavikko, Kari Salmela, Teemu Snikkarinen, Markku Selin,
(alarivi) Sirpa Orre, Hannu Kerkelä, Erkki Orre, Paavo Rautio, Marja-Leena Kestilä, Anitta Rautio

Lionsritarit

Arne Ritari -säätiö on Suomen leijonien vuonna 1986 perustama säätiö, joka tukee klubien, piirien ja liiton aktiviteetteja ja muutakin lionstoimintaa.

Säätiön tarkoituksena on tukea ja edistää Suomen lionsklubien hyväntekeväisyyteen johtavia aktiviteetteja sekä vaalia Suomen lionstoiminnan kummin, Arne Ritarin, elämäntyötä maamme lionstoiminnan perustamisessa. Säätiö toteuttaa toimintaansa jakamalla apurahoja Suomen Lionsliitto r.y:n jäsenklubien omille ja yhteisille piiri- tai liittotason aktiviteeteille sekä tukemalla muutenkin suomalaista lionstoimintaa.

Vuosittain jaetaan apurahoina noin puolet bruttotuotosta. Suurin osa apurahoista käytetään nuorisoon kohdistuviin palveluaktiviteetteihin esim. kerhotilojen tai partiomajojen rakentamisiin ja korjauksiin.

Säätiö kartuttaa varojaan ottamalla vastaan lahjoituksia etupäässä adressi- ja ritarimaksujen kautta. ARS-adressi sopii muistamiseen niin ilon kuin surunkin päivänä. Samassa adressissa on kolme erilaista kuva-aihetta, joten kotona tarvitsee pitää vain yhtä adressia eri tilanteiden varalta.

Ritari-kilta

Lionsklubi voi palkita kokeneen ja ansioituneen jäsenensä hankkimalla hänelle Ritarikillan jäsenyyden. Ritarikunta perustettiin 1994 ja siinä on jo yli 900 jäsentä. Lions-Ritariksi tullaan klubihallituksen esityksestä ja nimityksen myöntää säätiön hallitus. Ritariksi ”lyöminen” tapahtuu juhlallisoin menoin klubikokouksen tai Charter-juhlan puitteissa. Piirit järjestävät kerran vuodessa Ritaritapaamisen, jossa kokeneet leijonat vaihtavat ajatuksia lionismin nykytilasta ja kehityksestä. Liiton vuosikokouksen yhteydessä tarjoillaan Ritari-aamukahvi kokoukseen osallistuville Ritareille puolisoineen.

Toiminta klubissamme

Klubimme on palkinnut yhdeksän jäsentään Ritarikillan jäsenyydellä. Ensimmäinen ritari oli Pentti Tuominen. Tällä hetkellä klubissamme toimii kuusi ritaria. Klubimme ritarit ovat käyneet erittäin aktiivisesti suorittamassa ritariksi lyöntejä muissakin L-piirin klubeissa. ARS-adressit ovat käyneet klubissamme kaupaksi joinakin vuonna joka lähes maan kärkitahtiin. Muun muassa näistä ansioista ritari Aarne Malvalehto sai 8.6.2008 harvinaisen kunnianosoituksen eli Aarne Ritari –killan yhden ruusukkeen ansiomerkin. Kilta on palkinnut myös Anitta Raution killan stadaarilla.

Mainitsemisen arvoista on, että Aarne Ritari -kilta on tukenut Ounasvaaran näkötornin rakentamista 15 000 markan apurahalla.

Arne Ritari -säätiön nimitykset

<i>No</i>	<i>Nimi</i>	<i>Nimityspäivä</i>
45	Tuominen Pentti	05.03.1997
123	Haavikko Esa	26.04.1999
271	Jokinen Väinö	18.04.2001
272	Laakso Esko	18.04.2001
366	Malvalehto Aarne	05.04.2002
495	Orre Erkki	11.11.2003
564	Haavikko Aarne	16.04.2004
682	Poikajärvi Jouni	12.05.2005
915	Rautio Paavo	10.04.2008

LC Rovaniemi-Ounasvaaran Melvin Jones -jäsenkunta

Melvin Jones -jäsenet

Haavikko Aarne	03.04.2008
Harju-Autti Timo	14.10.2004
Heikkilä Sauli	03.04.2008
Kerkelä Hannu	12.01.2008
Kestilä Juhani	13.01.2007
Kestilä Marja-Leena	13.01.2007
Lähdesmäki Sulo	28.02.1994
Lääkkölä Markku	12.01.2008
Orre Erkki	05.10.1993
PMJF	03.04.2008
Orre Sirpa	12.08.2002
Petäjä Juhani	12.01.2008
Poikajärvi Terho	13.01.2007
Rautiainen Seppo	13.01.2007
Rautio Anitta	03.04.2008
Rautio Paavo	02.05.2002
Rinne Pekka	12.01.2008
Salmela Kari	12.01.2008
Selin Markku	11.12.2003
Snikkarinen Teemu	12.01.2008

LC Rovaniemi-Ounasvaaralla oli vuoden 2009 alussa 17 Melvin Jones -jäsentä, joista peräti 15 on otettu jäseneksi 2000-luvulla. Suurin osa jäsenyyksistä on tullut kunnianosoituksena Sight First II -kampanjan rahalahjoituksista. Melvin Jones -jäsenyyksien lisäksi Erkki Orre on mukana progressiivisen Melvin Jones (PMJF) ohjelman ensimmäisellä tasolla.

Melvin Jones -jäsenyys

Melvin Jones -jäsenyys on tunnustus 1 000 dollarin lahjoituksesta. Se on Lions Clubs International Foundationin perusta: sen kautta säätiö saa 70 prosenttia tuloistaan. Melvin Jones -jäsenyys on kunnianosoitus humanitaarisesta työstä. Se myönnetään henkilölle, joka lahjoittaa 1 000 dollaria LCIF:lle, tai henkilölle, jonka puolesta muut ovat tehneet lahjoituksen. Melvin Jones -jäsenet saavat rintaneulan, laatan ja onnittelukirjeen.

Lahjoituksia voivat tehdä yksityishenkilöt, klubit ja piirit. Lahjoitukset voi tehdä kertasummana tai erissä viiden vuoden aikana. Suurin osa SightFirst-kampanjan ja SightFirst II -kampanjan varoista tuli Melvin Jones -lahjoituksina.

Melvin Jones -jäsenkunta perustettiin vuonna 1973 ja progressiivinen ohjelma alkoi vuonna 1986. Maailmassa on tällä hetkellä yli 287 000 Melvin Jones -jäsentä ja yli 53 000 progressiivista Melvin Jones -jäsentä.

Kaikki Melvin Jones -jäsenet kutsutaan vuosittaiseen lounasjuhlaan, ja heidän nimensä ovat lahjoittajaluettelossa kansainvälisen päämajan Melvin Jones -jäsenkunnan huoneessa.

Melvin Jones -jäsenyys on LCIF:n korkein kunnianosoitus.

Lähde: LCIF

Uusia Melvin Jones -jäseniä vuonna 2008.

Melvin Jones

Melvin Jones syntyi 13.1.1879 Arizonassa. Nuorena miehenä Melvin Jones muutti Chicagoon, meni töihin vakuutusyhtiöön ja vuonna 1913 perusti oman toimiston. Hän liittyi pian liikemiesten lounaskerhoon nimeltään Business Circle. Tämä ryhmä omistautui pelkästään jäseniensä taloudellisten etujen edistämiseen.

Melvin Jonesilla oli kuitenkin muita suunnitelmia. "Mitä jos nämä miehet", hän kysyi, "jotka ovat menestyneet motivoituneisuutensa, älykkyytensä ja kunnianhimonsa ansiosta, pyrkisivätkin parantamaan lahjoillaan yhteisöjään?" Siten miesten klubien edustajat kokoontuivat hänen kutsustaan Chicagoon laatimaan tällaisen järjestön perustan, ja 7.6.1917 Lions Clubs International syntyi.

Melvin Jonesin oma motto oli: "Et pääse kovinkaan pitkälle, ennen kuin alat tehdä jotakin jonkun muun hyväksi." Siitä tuli yhteistä hyvää tavoittelevien ihmisten motto kaikkialla maailmassa. Jones kuoli 1.6.1961 82-vuotiaana.

LC Rovaniemi-Ounasvaara Sight First II -malliklubi

Sight First II on lionien kansainvälinen avustuskampanja silmäsairauksien ja sokeuden vähentämiseksi sekä ehkäisemiseksi kolmansissa maissa. Hankkeella on 950 malliklubia koko maailmassa. Jokainen niistä sitoutui keräämään kampanjaan vähintään 400 \$/jäsen. Suomesta L-piiriin malliklubi on LC Rovaniemi-Ounasvaara.

- Hanke käynnistettiin vuonna 2005, kertoo PDG Erkki Orre. – Minua pyydettiin ryhtymään Sight First II -kampanjan piirikoordinaattoriksi täällä L-piirissä. Otin tehtävän vastaan ja esitin, että LC Ounasvaara ryhtyisi kampanjassa piiriin malliklubiksi. Ajattelin, että me voisimme hyvin toimia esimerkin näyttäjinä. Klubissa esitykseni hyväksyttiin. Kun LC Rovaniemi-Ounasvaara oli malliklubina, oli helppo jatkaa kampanjan eteenpäin viemistä L-piirissä. Klubimme esimerkin innoittamana L-piiri pääsi kampanjassa hyvään tulokseen. Olimme kolmanneksi paras piiri Suomessa. Se oli mielestäni hyvä saavutus. Kampanjassa malliklubina toiminut LC Rovaniemi-Ounasvaara lahjoitti keräykseen yli yhdeksäntoistatuhatta euroa.

Tämän menestyksen johdosta klubiimme tuli useita Melvin Jones -jäsenyyksiä. Malliklubeista olimme kampanjassa ensimmäisten joukossa.

- Sight First II on kampanja näkemisen puolesta, PDG Erkki Orre jatkaa. – Se on kädenojennus kolmansien maiden silmäsairauksista kärsiville ja sokeutumisuhan alaisille ihmisille. Kampanjan avulla torjumme mm. jokisokeutta ja perustamme silmäklinikoita. Kehityksissä yhden kaihileikkauksen kustannukset ovat noin 20 euroa. Kampanjan konkreettisena tuloksena on mm. ollut se, että sokeuden kasvu on pysähtynyt.

teksti:

Pekka Jaatinen

Lions Quest-opettajakoulutus - yhdessäkasvamisen iloa

Yhteiskunnassamme lasten ja nuorten pahoinvointi näyttää olevan lisääntyvä ongelma. Vastuuttomuus, kurittomuus, epäsosiaalinen käyttäytyminen ja itsekkyyks nostavat päättään.

Vanhemmuuskin näyttää olevan hukassa, kasvattajilla ei ole riittävä otetta, lapset ja nuoret ovat eksyksissä vailla riittävää turvaa ja arvopohjaa sekä välittämisen tunnetta. Nykyajan nuori on aikamoisessa pommituksessa: kaupallisuus, toveripiiri, vaaralliset aineet, internetin ehtymätön tulva niin hyvässä kuin pahassakin. Tämä kaikki kohdistuu elämän kynnyksellä olevaan, kokeilunhaluiseen ja itseään etsivään nuoreen. Kielteiset vaikutteet

Lions Quest -koulutus pyrkii vastaamaan tähän haasteeseen. Questkoulutus on syvälle luotava käyttäytymis- ja tapakasvatustohjelma, jossa tarkastellaan erilaisia käyttäytymisen esimerkkejä ja niiden ratkaisumalleja. Näin lasta ja nuorta ohjataan

oikean ja hyvän valinnan ja päätöksen tekemiseen. Tämä vahvistaa lapsen ja nuoren sosiaalisuutta ja persoonakohtaista rohketta ja identiteettiä. Lapsi ja nuori rohkaistuu sanomaan hyville asioille kyllä ja huonoille ei.

Lions Quest-koulutus - opettajan näkökulma

Osallistuin 26.-27.4.2006 Rovaniemellä Suomen Lions-liiton järjestämään kaksipäiväiseen Quest-ohjelman peruskoulutukseen. Kouluttajana meillä oli Ulla Savolainen. Koulutusohjelma oli hyvä ja mielenkiintoinen. Myös Ulla Savolainen persoonallaan teki koulutuksesta onnistuneen.

LC Rovaniemi-Ounasvaara maksoi koulutuksen. Meidän koululta osallistui koulutukseen kaksi opettajaa sinä vuonna. Saimme mukaan koulutuksesta Quest-opettajanoppaan. Kaksipäiväinen peruskurssi antaa oikeuden ja valmiudet käyttää ohjelmaa. Koulutuksen aikana tutustuimme ohjelmien sisältöihin sekä niihin työtapoihin, joilla pyrimme antamaan lapsille sellaiset elämisen taidot, että hän kykenisi ottamaan vastuuta sekä itsestään että myös toisista ihmisistä.

Koulun tehtävä on tukea lapsen terveellistä kasvua. Lions Quest-ohjelma antaa tähän hyviä tukkeinoja. Quest ohjelman avulla olemme pystyneet koulussa ja opetustyössä viemään eteenpäin arvoja, jotka tukevat ja opettavat lasta omaksumaan terveitä/hyviä elämäntapoja. Quest-ohjelman sisältöalueet ovat juuri niitä asioita, joita haluamme koulussa käsitellä. Sisältöalueet ovat seuraavia : 1.Turvallinen ryhmä ja toisen kunnioittaminen 2. Itseluottamus ja päätöksentekotaidot 3.Vuorovaikutus ja ristiriitojen ratkaisu 4. Tunnetaidot 5. Terveys.

Quest-ohjelmassa on kullekin luokkatasolle suunnattua materiaalia. Opettajan on mukava käyttää tätä valmista materiaalia ja pidetyistä tunneista/betkistä on mukavia kokemuksia. Joskus vain luokkatyöskentelyssä oleva kiire vaikeuttaa materiaalin käyttöä.

*Tiina Yliruikka
Ylikylän alakoulu*

A Program of Lions Clubs International Foundation

usein korreloituvat koulumaa-ilmassa ja kaatuvat opettajien päälle, joilla ei välttämättä ole aikaa eikä riittäviä valmiuksia kohdata näitä ongelmatilanteita.

Questoppilaista Yhdysvalloissa tehdyn tutkimukseen mukaan koulukiusaaminen ja rikollisuus ovat selvästi vähentyneet, työrauha ja oppimistulokset ovat parantuneet. (Jyväskylän yliopistossa aloitetun tutkimuksen mukaan tulokset ovat samansuuntaiset, tutkimus kesken)

LC Rovaniemi-Ounasvaara on värännyt ja kustantanut n. 20 opettajan koulutuksen yli kymmenen vuoden aikana. (Ylikylän koulusta lähes kaikki opettajat, Korkalovaaran peruskoulun opettajia viime ja tänä vuonna koulutettavina). Kuluvana vuonna klubimme kustantaa kolmen opettajan koulutuksen á 345 euroa. Questkoulutuksen käyneet opettajat ovat arvioineet kurssia hyvin myönteisesti ja tarpeelliseksi (viiden asteikolla arvioituna 4,5 – 4,8).

Questkoulutus sopii erinomaisesti lionismin periaatteeseen: -Luovuta isänmaasi onnellisena tulevalle sukupolvelle!

Jorma Laitila

Lion vuodesta 1972
Questvastaava

Klubin 50 v juhlavuoden ensivierailu Kauppakeskus Rinteenkulmaan

LC Rovaniemi-Ounasvaara vieraili 50-vuotisjuhluvuotensa ensimmäisen kuukausikokouksen yhteydessä 8. tammikuuta 2009 uudessa rovaniemeläisessä kauppakeskus Rinteenkulmassa. Lionit ja puoliset kyydittiin perinteikkäästä kuukausikokouspaikasta hotelli Pohjanhovista linja-autolla tutustumiskäynnille liikekeskukseen.

Klubin jäsen, kauppakeskuksen rakennuttaja, toimitusjohtaja Pekka Rinne esitteli uutuut- taan hohtavan liikerakennus- kompleksin lioneille ja ladyille. Kiertokävelyn aikana Pekka

Rinne kertoi kauppakeskuksen suunnittelemisen ja tilankäytön lähtökohdista sekä esitteli materiaali- ja rakenneratkaisuja. Vieraat saivat alustavan käsityksen liikekeskusrakentamisesta vallitsevista lainalaisuuksista.

Tutustumiskäynnin lopuksi klubin varapresidentti Hannu Kerkelä ojensi Pekka Rinteelle muistoksi vierailukäynnistä klubin standaarin. Rinteenkulmasta klubilaiset palasivat bussilla Pohjanhoviin kuukausikokousta pitämään.

Pekka Jaatinen

Lion Pekka Rinne (vas.) esitteli monilukuiselle yleisölleen kauppakeskushankkeen mielenkiintoisia vaiheita. Kuva on EuroKadun pääsisäänkäynnin luota.

Kummilapsemme Sri Lankassa

Kummilapsitoimintamme alkoi vuonna 1992, kun klubimme sai Sri Lankasta kaksi kummilasta, 10-vuotiaan Chandrika –tytön ja 8-vuotiaan Asanka –pojan. Molemmilta lapsilta puuttui perheestä isä, vain äiti oli huolehtijana. Yhteyttä pidettiin kirjeitse. Chandrika oli innokas englannin kielellä kirjoittaja, Asankaa auttoi yhdyslionimme Tangallen klubista.

Vuonna 2004 he olivat jo lukion käyneet ja ”saivat jo koetella omia siipiään”, kuten Anneli ja Ossi Vuorinen asian osuvasti

ilmaisivat. Uudet kummilapset, 11-vuotiaan Layangi –tytön ja 8-vuotiaan Gayan –pojan saimme vuonna 2005. Layangin vanhemmat ovat kuolleet, tati huolehtii hänestä; Gayania huoltaa äiti. Kirjeet kulkevat taas Sri Lankan ja Rovaniemen väliä 2-3 kertaa vuodessa. Lapsia muistetaan myös pienin lahjoin, jotka menevät perille varmasti Sri Lankaan vuosittain matkaavien lionien mukana. Suomalaisin maisemakuvien tehdyt, englanninkielelle käännetyt seinäkalenterit ovat kuulemma tosi mieluisia.

Lasten vuosimaksu on ala-as-
teella 127 euroa, he saavat siis
noin 10 euroa kuukaudessa.
Seitsemän euroa on varattu
valokuvia ym. tarvikkeita
varten. Keskiasteella
maksu on 150 euroa, lu-
kiossa 180 euroa. Vielä
ei meidän klubista
ole tehty vierailuja
kummilasten luokse,
mutta toivottavasti
piakkoin jonkun
vuoden tammi-
kuu vie muka-
naan. Olisihan
se mukavaa
tavata lapset,
joiden kou-

lunkäyntiä on saanut olla teke-
mässä mahdolliseksi!

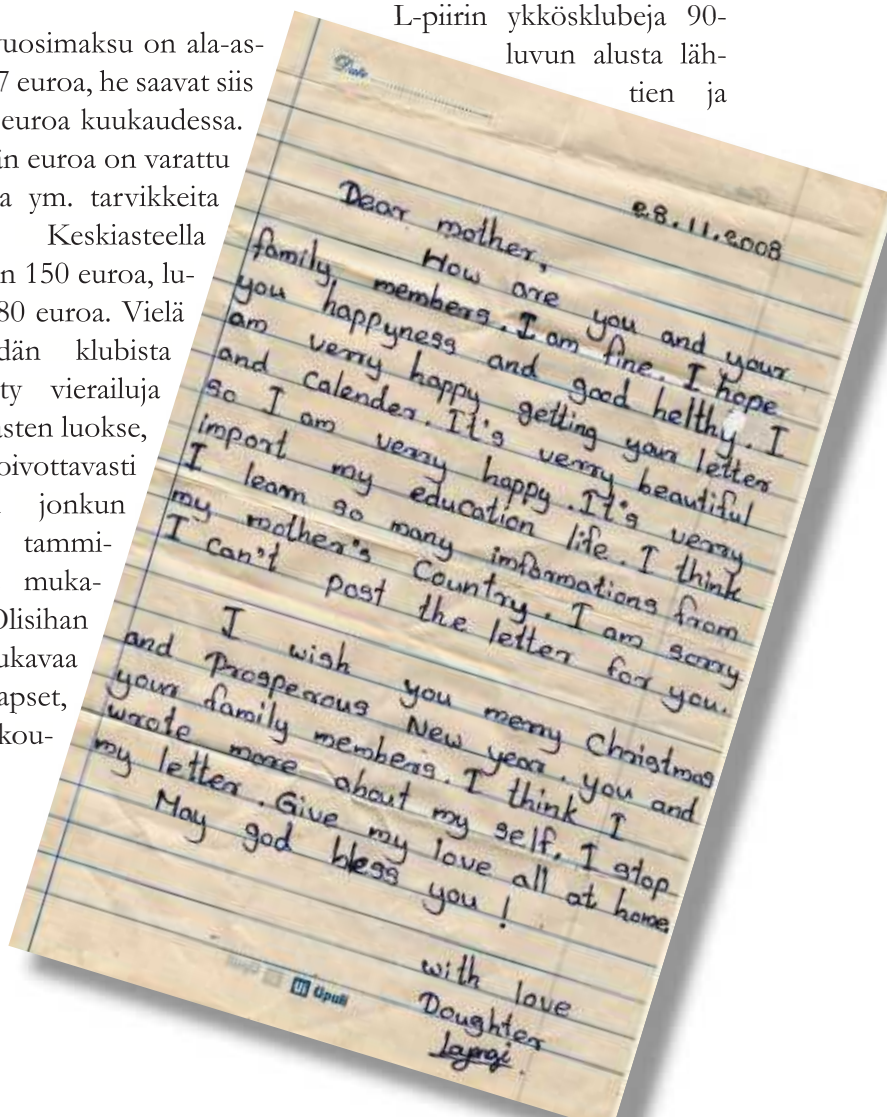
Anja Haavikko

Lady vuodesta 1982

Henkilökohtainen kummilapsi

Ounasvaara oli tässä lionien kummilapsitoiminnassa L-piirin ykkösklubeja 90-luvun alusta lähtien ja

ylh.: Chandrika n:o 324 ja Asanka n:o 325
vuonna 1993

oik.: Layangi -tytön kirje viime marraskuulta

koko ajan lady Anja on ollut aktiivisena yhteyshenkilönä klubimme kummilapsiin. Tänä yhä useampi lionsklubi on hakeutunut mukaan kummitoimintaan varmastikin Sri Lankaa järjestyttäneen Tsunami-katastrofin vaikutuksesta.

Rautiot tutustuivat lionien kummilapsitoimintaan Suomen Lions-Liiton vuosikokouksessa kesäkuussa vuonna 2007, sai-

vat asiaa koskevaa materiaalia ja lähtivät toteuttamaan pitkäaikaista haavettaan omasta kummilapsestaan. PDG Ossi Vuorinen lähetti pyynnöstä puolenkymmentä perhettä, joilla oli ehdokkaita heidän tulevaisu kummilapsekseen. Anitta ja Paavo lupautuivat huolehtimaan Sanduni Isharina (11 v) koulunkäynnistä. Sundunin isä kuoli Tsunamissa ja äidille jäi huollettavaksi 4 alaikäistä lasta. On hienoa, että näin pienellä

panostuksella (127 euroa) voi tehdä lionstyötä, joka ainakin vähän helpottaa vaikeassa taloudellisessa asemassa olevaa perhettä ja samalla muistuttaa hyväntekeväisyyden moniarvoisuudesta. PDG Paavo haluaa omalla esimerkillään saada lisää lioneja mukaan tähän kansainvälisessä järjestössä arvostettuun humanitäärisen työhön.

Jani Palomäki

ylh.: Joulukortti Layangi -tytöltä

ylh.oik.: Viimeinen kuva lukiolaisesta Chandrikasta vuodelta 2003

alh.vas.: Paavo ja Anitta Raution kummityttö Sanduni Ishara

alh.oik.: Gayan ja Layangi vuonna 2005

Nuorisovaihtokokemuksia, Löhne – Königswinter 1998

Uudet kokemukset, kansainväliset kontaktit ja mahdollisuus matkustaa ulkomaille ihan yksin. Näistä asioista unelmoin 17-vuotiaana, kun hain mukaan Lions Clubin nuorisovaihtoon keväällä 1998.

Olin onnekas, ja minut valittiin yhdeksi lähtijöistä. Kuukauteni Saksassa alkoi 13.6.1998, kun matkustin Hannoverin kautta Löhneen ja tapasin nelihenkisen saksalaisen isäntäperheeni. Samaan perheeseen majoittui päivää myöhemmin myös toinen Lions nuorisovaihdossa oleva nuori nainen, meksikolainen Olga.

“Nuorisovaihdossa vietetty aika ja siellä saadut positiiviset kokemukset saivat aikaan innostuksen hankkia lisää kansainvälistä kokemusta myöhemmin.”

Isäntäperheen luona vietetyt kaksi viikkoa kuluivat nopeasti. Pääsimme Olgan kanssa tutustumaan paikalliseen elämänneon mutkattomasti, sillä isäntäperheen poika oli kanssamme saman ikäinen. Pääsimme hänen mukanaan saksalaiseen kouluun ja siellä tutustuimme hänen ystäviinsä. Hetkeä myöhemmin

meidät jo kutsuttiin mukaan ystävien yhteisiin illanviettoihin.

Paikallisen Lions Clubin edustajiin pääsin tutustumaan Löhnessä järjestetyillä kyläjuhilla. Isäntäperheeni äiti, joka oli itsekin Lions-toiminnassa mukana, esitteli minut ja Olgan klubin jäsenille. Saimme kutsun illalliselle, jonka aikana kerroin paikallisen Lions Clubin edustajille omasta taustastani, Rovaniemestä ja Suomesta. Samalla sain myös hyvän tilaisuuden välittää LC Rovaniemi-Ounasvaaran terveiset vastaanottavalle klubille.

Isäntäperheen hyvästely kahden viikon yhteiselon jälkeen oli haikeaa, mutta samaan aikaan odotin jo innolla seuraavaa uutta kokemusta, kansainvälistä nuorten leiriä Königswinterissä.

Samassa isäntäperheessä majoittunut Olga osallistui myös samalle leirille, joten matkustimme Königswinteriin yhdessä. Seuraavan kahden viikon ajaksi oli luvassa täysin erilainen ympäristö: kaikkiaan parikymmentä nuorta eripuolilta maailmaa yhdessä erilaisten aktiviteettien parissa. Osanottajia oli USA:sta, Hollannista, Norjasta, Tanskasta, Virosta, Turkista, Ukrainasta, Italiasta ja Puolasta.

“Ulkomailla vietetyt jaksot ovat kehittäneet kielitaitoani huomattavasti. Sitä hyödynnän nykyisessä työssäni lähes päivittäin.”

Kahteen leiriviikkoon mahtui yhdessäolon ja toistemme kulttuureihin tutustumisen lisäksi paljon erilaista tekemistä. Kävimme mm. useissa eri museoissa, joista mieleenpainuvia oli Beethovenin kotitalo Bonnissa. Pääsimme tutustumaan muutamaa lähialueen yritykseen, joista parhaiten jäi mieleen Bitburgerin olutpanimo. Königswinterissä tutustuin paikallisen Lions Clubin edustajiin leirillä järjestetyn illallistapaamisen merkeissä.

Heinäkuun puolella välissä 1998 palasin kotiin kuukauden matkalta monta kokemusta rikkaampana. Nuorisovaihdossa vietetty aika ja siellä saadut positiiviset kokemukset saivat aikaan innostuksen hankkia lisää kansainvälistä kokemusta myöhemmin. Heti lukiosta valmistuttuani lähdin vuodeksi Englantiin asumaan ja työskentelemään. Kansainvälisessä ympäristössä työskentely monen eri kulttuurin edustajien kanssa antoi hyviä eväitä tulevaisuuden työhaasteita ajatellen. Lisäksi ulkomailla vietetyt jaksot ovat kehittäneet kielitaitoani huomattavasti. Sitä hyödynnän nykyisessä työssäni lähes päivittäin.

Olen erittäin kiitollinen Lions Club Rovaniemi-Ounasvaaran jäsenille nuorisovaihtokokemuksen mahdollistamisesta. Leijonat niin kotimaassa kuin kohdemaassakin tekivät nuorisovaihdostani ikimuistoisen. Toivottavasti myös tulevaisuudessa mahdollisimman moni nuori pääsee itseni lailla osalliseksi leijonien hienosta työstä nuorten hyväksi.

Sari Mustonen

Rahoitusneuvoja,
Oulun Osuuspankki

Titta Kämä sai klubin stipendin nuorisovaihtoon lähtöä varten 22.5.2001 presidentti Seppo Kemppaiselta. Kuva julkaistu seuraavan päivän Lapin Kansassa. (kuva LK:n arkisto)

Nuorisovaihtomuittoja

Alkukesästä 2003 minä ja Rinteen Pekka haimme pikkubussillisen nuorisovaihdokkeja Kuusamosta Rovaniemelle. Nuoret tutustuivat heti Rovanimelle tultuaan Ounasvaaran näköalatorniin, jossa me tarjosimme heille mm. muurinpohjalettuja. Suurin osa vaihdokkeista jäi rovanimiläisiin perheisiin, mutta muutamat heistä jatkoivat matkaansa muualle Lappiin. Kauimmaisat nuoret olivat Yhdysvalloista ja heidän ehdoton tavoitteensa oli käydä syömässä maailman pohjoisimmassa "mäkkärissä". He toteuttivat tavoitteensa ja sanoivat käynnin olleen sen väärin - ruoka oli ollut mainittavan hyvää.

Meidän perheemme vieraana oli Adam Slovakiasta ja hänestä jäi mieleen kaksi asiaa. Ensimmäisenä iltana saunoin Adamin ja oman poikani kanssa ja siitä jäi vieraal-

lemme sellainen kipinä, että nuoret saunoivat sen jälkeen useita tunteja joka ilta. Toinen Adamin intohimo oli jääkiekko. Hän oli hyvin perillä suomalaisten menestyksestä ja lisäksi hän tunsi suomalaisseurat kuin omat taskunsa. Ainoa asia mitä hän ei tiennyt oli muutamien seurojen nimien merkitys. Sanakirjaa apuna käyttäen hän oli selvittänyt jokerit ja kärpät, mutta esimerkiksi jukurit olivat jääneet hänelle arvoituksiksi. Tämä oli myös haaste meille isännille kun yritimme kertoa hänelle mitä mikkeliläiset nimellään halusivat viestittää, mutta vieraan kertoman mukaan me siinä kuitenkin onnistuimme.

Adamin ja muiden nuorisovaihdokkien Lapin vierailu onnistui hyvin ja uskon, että he veivät kukin taboilleen positiivista viestiä Lapista ja koko Suomesta.

Lioo Tuomo Romakkaniemi

LEO CLUB ROVANIEMI/ROLLO-CITY:N HISTORIAA

Leo-klubin perustamiskokous pidettiin Rovaniemellä 2.10.2005. Tunnettiin tarvetta perustaa nuorille oma klubi. Leot ovat kansainvälinen nuorisjärjestö, joka toimii leo-klubeissa. Näitä tukee, auttaa ja valvoo perustajana toimiva taustaklubi. Leo-toiminta on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumatonta lions-toimintaa. ROLLO-CITY:n taustaklubina toimii LC Ounasvaara.

Klubia oli perustamassa 16 leoa ja muita tukihenkilöitä 6. Mukana olivat Erkki Kämäräinen ja Paavo Rautio Rovaniemeltä, Paavo ja Hilkka Paloniemi (nykyinen DG) Kuusamosta sekä Harri Hannula ja Henni Pulkkinen Oulusta.

Kokouksessa valittiin leo-klubin ensimmäiseksi presidentiksi Mauri Pulkkinen, sihteeriksi Heidi Nurila ja rahastonhoitajaksi Pekka Junes.

Leo Club ROLLO-CITY lähti virkeästi käyntiin.

Leo Club ROLLO-CITY:n leoja sekä leo-vierailijoita Oulusta. Leot olivat mukana talkoilemassa Kultakelloajoissa 2009.

Leot pitivät charter-juhlan 25.2.2006 Sport Hotel Oppipojassa. Jo alussa leot osallistuivat heti taustaklubinsa Ounasvaaran Poro-cup -järjestelyihin, erityisesti Info-pisteessä. He osallistuivat myöskin leojen talvipäiville Jyväskylässä keväällä 2006. He olivat mukana keräystoiminnassa Sortavalan lasten ja nuorten hyväksi sekä Lämpöä Karjalan lapsille -keräyksessä.

Leo toiminta alkoi kuitenkin hiipua. Osa leoista lähti opiskelemaan muualle, osa armeijaan ja kuka minnekin. Tammikuussa 2008 mukana oli enää viisi jäsentä. Silloin pidettiin myös elvytyskokous. Tuloksetta. Syksyllä 2008 toimintaa oli käynnistämässä enää leo-presidentti Perttu Kämäräinen ja varapresidentti Elmo Haavikko. He ovat vieläkin mukana.

Ahkeran etsinnän tulok-
sena nyt huhtikuussa
2009 on leoja yhdek-
sän. Tämän vuoden
toiminnasta mainit-
takoon teatterivie-
railu ja osallistuminen
helmikuussa Kultakello-
ajoihin. Mukana olivat Rami

Tammenoksa, Elmo Haavikko,
Sinna Jokelainen, Kaisa Ritatörmä, Anne-Maria
Pirinen, Satu Roiha ja Paula Heikka. Sotkamon
leo-klubista mukana oli leo-presidentti Jenni Les-
kinen, Kempele-Oulunsalo -klubista leo-presi-
denti Elina Asamäki ja leo Antti Huopana.

Keväällä leot tekevät taustaklubille katuhaastatte-
lun lions-tietämyksestä Rovaniemellä.

Tervetuloa mukavaan nuorten porukkaan.

Teemu Snickkarinen

Lion vuodesta 1971,
Lc Rovaniemi-Ounas-
vaaran jäsen 2006
Leo-toimikunnan pj.
Melvin Jones -jäsen

Mitä ovat Leot?

*Leot ovat Lions Clubs Internationalin kansainväli-
nen nuorisjärjestö. Toiminta tapahtuu leoklubeissa,
joita tukevat, auttavat ja ohjaavat niiden perustajina
toimineet lionsklubit, nk. taustaklubit. Leot ovat siis
palvelujärjestö kuten leijonatkin.*

*Leoklubien jäsenet ovat sekä tyttöjä että poikia, jotka
haluavat vaikuttaa omassa yhteisössään. Leoklubit
valitsevat omat virkailijansa, järjestävät omat kokouk-
sensa sekä toimivat joko täysin itsenäisesti tai yhdessä
taustaklubien kanssa.*

*Suurin osa klubeista toimii lasten parissa tai auttaa
huumeille altistuneita, vammaisia ja vanhuksia. Toi-
minnan painopiste ei ole varojen keräämisessä, vaan
päämävastoin leot viettävät aikaa ja ystävystyvät niiden
ihmisten kanssa, joita he auttavat ja palvelevat.*

*Suomi on yksi suurimmista leomaista Euroopassa.
Tällä hetkellä Suomessa on noin kaksikymmentä ak-
tiivista klubia ja niissä on parisataa toimivaa jäsentä.
Ikä vaihtelee 14 - 28 -vuoden välillä.*

Lisätietoja löydät leojen kotisivuilta www.leo-clubs.fi.

lähde: Suomen Lions-liitto r.y.

Katugallup - mitä tiedät lioneista?

Leo Club Rollo-Cityn leot kyselivät ihmisten tie-
toutta ja ajatuksia lions-toiminnasta. Kysymyk-
set olivat seuraavanlaisia:

- 1.1. Oetko käynyt katsomassa Porokilpailuja?
- 1.2. Mistä sait tietoa tapahtumasta?
- 1.3. Mitä mieltä olet porokilpailuista?
- 2.1. Oletko käynyt Ounasvaaran näkötormilla?
- 2.2. Jos olet käynyt, mitä mieltä olet tornista?
3. Oletko kuullut muista LC Rovaniemi-
Ounasvaaran aktiviteeteista?
4. Mitä tiedät lions-toiminnasta?

Ida Rautavaara

- 1.1. En ole
- 1.2. Kaverilta / leoilta
- 1.3. Tietenkin parhaat
- 2.1. Olen käynyt
- 2.2. Ihan jees
3. Olen kuullut lasten sprinttihilhoista
4. Lionit järjestävät stipendejä

...

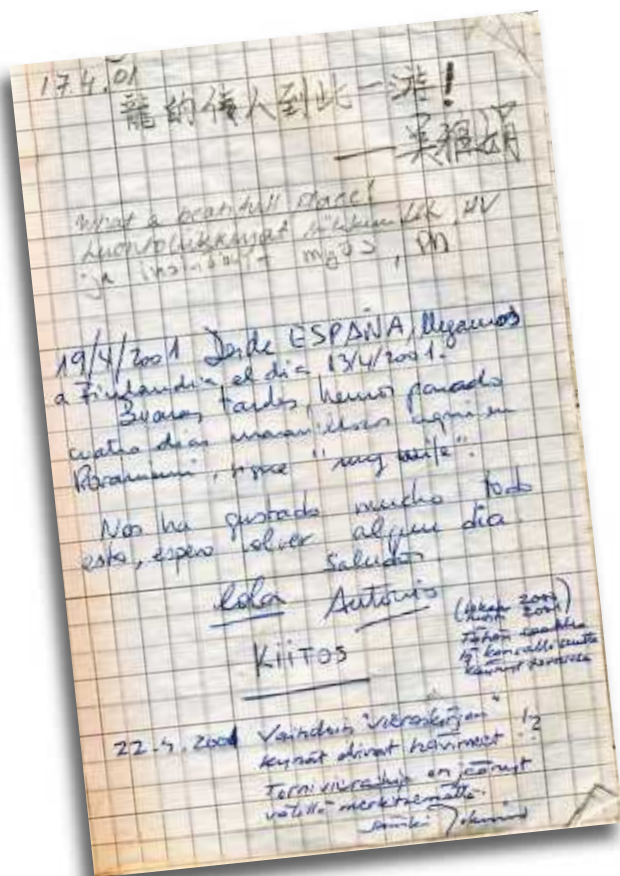
Marja-Leena Ahola

- 1.1. En
- 1.2. Olen lukenut lehdestä
- 1.3. Ihan hyvä juttu, kun täällä on porojakin
- 2.1. Joo, olen käynyt
- 2.2. Sieltä on hienot näkymät, tornin rakentaminen oli järkevä juttu
3. Olen kuullut lasten sprintistä sekä päivänsädekilpailusta, Lapin Kansassa on aina juttua niistä
4. Lionit antavat stipendejä 9. luokkalaisille koulussa

Pentti Mattanen

- 1.1. En ole
- 1.2. Olen lukenut lehdestä
- 1.3. Hyvä tapahtuma
- 2.1. En ole
3. Kyllä olen kuullut
4. Lionit keräävät rahaa hyvään tarkoitukseen, toiminta on vapaaehtoistyötä

Kilvenryöstö-kurinpalautus

Vuonna 1994 Kalevi Aution - entinen lion ja Lapin Kansan uutispäällikkö - ollessa klubimme presidenttinä hän kysyi kuukausikokouksessa ketkä olisivat lähdössä kilvenryöstöretkelle. Käsia nousi ylös niin kuin mastomeri olisi silmien eteen noussut. Olin silloin nuori leijona ja valmiina erilaisiin haasteisiin. Kyseessä oli ensimmäinen ryöstöretki minun aikamani.

Kilvenryöstöpäivänä sitten kokoonnuimme Pohjanhovin eteen viisitoista minuuttia ennen sovittua lähtöaikaa. Viidestätoista ryöstöretkelle ilmoittautuneesta leijonasta paikalle saapui ainoastaan kolme: Kalevi Autio, Sulo Lähdesmäki ja minä. Lähdesmäki oli klubimme ensimmäinen Melvin Jones -jäsen ja erittäin arvostettu leijona. Tässä episodissa on sellainen opetus, että jos viisitoista leijonaa lupaa tulla paikalle ja vain kolme toteuttaa lupauksensa, se on pikkuisen huono homma.

Kilpeä emme tietenkään kysyneet ryöstämään näin vähällä osallistujamäärällä. Sulo Lähdesmäki esitti minulle, että meidän maksamme tämän touhun takaisin. Seuraavassa kokouksessa Veli Sulo otti puheenvuoron. Hän jyrähti Etelä-Pohjanmaan murteella puhuen suurin piirtein näin: "Nootta molemma Paavon kanssa päättäneet tuolla retkellä, että ensi kerralla ku jonnekin ollahan läbrös ja käret on ylähäällä ja jos ei leijonia näy, menemmä Signeen ja ostamma palakankaat, ja neulotahan hameet päälle joka ukolle".

Tapahtuman jälkeen kuri on palautunut, lupaukset on yleensä pidetty ja kilpi on ryöstetty kymmeniä kertoja. Muistaakseni olemme voittaneet piirin kilvenryöstökilpailun kolme kertaa.

PDG Paavo Rautio
(teksti: Pekka Jaatinen)

vas.: Ounasvaaran näkötorni oli katugallupin haastatelluille tuttu paikka. Vieraskirjasta näkee, että torni on tullut tutuksi myös matkailijoille.

Ritarin kilpeä ryöstämässä

Keskiviikkona 8.10.2008 teki LC Rovaniemi-Ounasvaara onnistuneen Ritarin kilven ryöstöretken Ivaloon. LC Ivalon kokouksessa olivat läsnä myös DG Hilkka Paloniemi LC Kuusamo/Pohjanakoista sekä hänen puolisonsa Paavo Paloniemi LC Kuusamo/Rukalta.

Ritarin kilpi on Suomen lionismin isän, kanadansuomalaisen Arne Ritarin lahjoittama. Kilpi toimii L-piirissä ns. ryöstöpalkintona. Kilvenryöstöjen tarkoituksena on klubien keskinäisen kanssakäymisen edistäminen. Kilven saa haltuunsa se klubi, joka sen ryöstää eli tekee vierailun vähintään kolmen lionin voimin siihen klubiin, jonka hallussa kilpi on. Useampien klubien ”ryöstäjien” ollessa samanaikaisesti paikalla ratkaisee sijoituksen klubien

väläinen etäisyys kerrottuna ryöstäjien lukumäärällä. LC Ivalon kokoukseen oli saapunut kilvenryöstäjiä myös LC Anar-Inarista sekä LC Ylitornio/Aavasaksalta. LC Rovaniemi-Ounasvaaran seitsemäntoista lionia käsittänyt ryöstöretkikunta kuitenkin vei kilven pistemäärällä 5032, joka ilmeisesti on kaikkien aikojen ennätys.

Klubi piti oman kuukausikokouksensa presidentti Esko Niemelän johdolla aurinkoisessa syysäässä suoritettuna bussimatkan aikana. Paluumatkalle Ivalosta kohti Rovaniemeä lähdettiin tyytyväisin mielin, kun klubin ryöstöpäällikkö Pekka Mourujärvi kapusi bussiin tuohilakki päässään, tuohikontti selässä.

Pekka Jaatinen

Ryöstöretket

Kuinka värikkäitä klubikokouksista tuleekaan, kun sata vierailijan rynnistää pieneen kokoustilaan. Tätä tapahtuu vain Suomen Lapissa. Muu Suomi on kuulemma bukannut Ritarin-kilpensä ja ryöstöaktiiviteetti on unohdettu. L-107-piirillä on rautainen aktiiviteetikohde vaalittavanaan. Kilven pistelaskua kiitetään ja kirotaan. Pieni porukka läänin toiselta laidalta nappaa kilven, vaikka lähiklubista tulee bussilastillinen miehiä. Ennen suuria voittoja on osattava hävitä monta kertaa.

Lion Väinö Jokinen

vas.: Tyytyväinen ryöstöpäällikkö, lion-veli Juhani Petäjä tammikuussa 2006. Pistein noin 4000 kilpi matkasi Kuusamosta Rovaniemelle.

alh.: Kaikkien aikojen pistesaalilla 5032 ja lions-presidentti Esko Niemelän bussilla haettiin kilpi kotiin Ivalosta 8.10.2008.

Hajahavaintoja tavallisen statistin leijonataipaleelta

Kun minulle annettiin yllä kuvatun kaltainen kirjjoitustehtävä tuntuu, että ”ei soi, ei soinaha... ja kiinni rimpulle” (A.S. Puškin).

Kuuluin noin sukupolvi sitten Round Table -klubiin, mutta sieltä sai lopputilin varhaisessa 40 vuoden iässä. Olin vähän aikaa klubiton, tosin rotareihin oli pyydetty, mutta vierastin heidän tiukkaa aika-tiluaan. Sitten ystäväni Markku Torkko kysyi kiinnostustani lions-aatteeseen. Olin hiukan ennakkoluuloinen ja totesin, että onko se semmoinen ulkokultainen kööri, joka joulun alla suurella julkisuudella luovuttaa pari kahvipakettia muutamalle pitäjän köyhimälle? Ei kuulemma ole – eikä ollut.

Nyt olen viihtynyt klubissa yli 20 vuotta enimmäkseen takarivin jäsenenä, pakollisen presidenttiyden ja joitakin pikku hommia on joutunut hoitamaan. Päiväkirjaa ei ole ja muistikin mennyt, joten yksittäisiä tapausselostuksia on vähän. Yhteishenkeä ovat lujittaneet erilaiset talkoot, esimerkiksi Ounasvaaran näköalatornin rakentaminen. Talkoista hauskipia ovat olleet Haavikon Esan tiluksilla pidetyt. Milloin on tehty kerppuja poroille, milloin kiskottu kattotuohia museovirastolle. Isäntä on ollut hyvin vieraanvarainen, on syöty ja saunottu. Ja niin ne, joilla ei ole ollut ajovuoroa paluumatkalla, palasivat kotiin mukavassa seurusteluhiprakassa.

Porokisat ovat oma lukunsa, tässä ei niistä enempää kuin, että ne ovat rankin, mukavin ja jäseniä

eniten yhteen hitsaava tapahtuma. Ritarin kilven ryöstöissä klubimme on erityisen kunnostautunut. Itse olen työni vuoksi harvoin päässyt mukaan. Mausteeksi yksi onnistunut retki Kuusamon Tropiikkiin, jossa tapasimme piirin ensimmäisen naisklubin, Pohjanakat. Paluumatkaa varten Poikajärven Jouni ja Tropiikin johtaja hankkivat evästä ”tiskin alta” (ei syytetä, tapaus vanhentunut, kulunut yli kymmenen vuotta). Kuinkahan moni oli aamulla oikeustoimikelpoinen?

Jäsenmäärä puhuttaa jatkuvasti, piirin alueella on lievää jäsenkatoa. Meillä tilanne on

hyvä. Mielestäni klubi ei saa olla liian suuri, jolloin ei synny aitoa keskustelua ja jäsenet jäävät vieraisiksi toisilleen. Siis uusia jäseniä hissun kissun pois lähteneiden tilalle niin, että he ehtivät sulautua klubiin. Toisaalta uudet ajatukset ovat tervetulleita. Oikea yhdessä tekeminen on parasta, ei byrokratian pyörittäminen, vaikka pakollinen osuus siitäkin on hoidettava. Klubitoiminnan tulee olla virkistävä yhteinen harrastus hyvää päämäärään pyrkien, ei suorittamisen suorittaminen.

Juhani Petäjä

Lion vuodesta 1986
Melvin Jones -jäsen

Veijareita ovat nämä kummiklubilaiset

O nko siinä mitään laitaa, että kummiklubillamme on kaupungissa oma monummenti, jollaista meillä ei ole.

“Puinen obeliski on sen verran kiinnostava palvontakohde, että matkailijankin on sinne päästävä.”

Kymmenen metriä korkea LC Ounasvaaran maamerkki seisoo kaiken lisäksi kaupungin parhaalla paikalla, keskellä kauneinta Suomea. Sieltä näkee kauaksi Ounasjoen ja Kemijoen laaksoon, sieltä näkee myös huomisen yli. On aivan varmas-ti ainoa laatuaan maailmassa. Puinen obeliski on sen verran kiinnostava palvontakohde, että matkailijankin on sinne päästävää.

Kymmenen vuotta sitten Ounasvaaran leijonat ahersivat talkoilla näköalatornin. Se piir-tää nyt Ounasvaaran maisemaa merkinä leijonien työstä.

Kummiklubimme on muuten-kin oikuttelevaa sorttia. Kun me LC Rovaniemen veljet kyyditsemme vanhuksia itsenäisyys-

päivän kirkkokahveille, nämä veijarit valitsevat samaan aikaan Vuoden Päivänsädetä. Siis se kilpailu Lapin Kansassa, jossa äänestetään Lapin ihanimmasta vauvasta.

Me olemme ylpeitä tietenkin siitä, että saamme auttaa vanhuk-sia. Mutta voiko päivänsäteen etsintää parempaa brändiä luoda kun puhutaan ukkoutuvasta ja

“Tuosta ennakkoluulotto-masta trendikkyiden hake-misesta ja tulevaisuuden tur-vaamisesta kannattaa nostaa leijonalippistä.”

akkautuvasta leijonaliikkeestä.

Olen myös miettinyt, josko tässä on laittamaton tapa turvata klubin jäsenkunta tulevien vuosikymmenien päähän. Siis tyyliin, että muistatko kun meidän klubimme valitsi sinut Vuoden Päivänsäteeksi, jota titteliä olet tietenkin ylpeänä kantanut näihin keski-ään vuosiisi saakka, siis, että varmaankin liittyt meidän klubin jäseneksi. Jos näin on, älykkäitä ja kauaskat-seisia ovat. Tuosta ennako-luulottomasta trendikkyiden

hakemisesta ja tulevaisuuden turvaamisesta kannattaa nostaa leijonalippistä.

Jos meidän tavaramerkkimme ehkä on jokakeväinen jäänlähtö-veikkaus, rauhallinen ja leppoisa aktiviteetti, joka huipentuu Lai-naan jäiden herrasmiesmäisen rauhalliseen irtoamiseen ja va-lumiseen alajuoksuun, te olette kehitelleet räiskettä ja rytinää koko viikonlopun ajaksi tuo-malla porot juoksemaan kilpaa keskenään.

Kultakelloajat on sekin osa sitä hulvattomuutta, jota vain leijonat - ja vain Ounasvaaran leijonat voivat keksiä.

Muistan jo menneiltä vuosikym-meniltä kuinka verrattomana ideana pidin verokalentereiden julkaisua joskus 1970-80-luvul-la. Jo tuolloin tuossa kummiklu-bissamme kyti suuri innovaati-oiden tervahauta.

Jouko Kurppa

Lion vuodesta 1995
LC Rovaniemi

Mitä olemme saaneet Lions-toiminnasta?

Lions-taipaleeni aloitin Sodankylässä v. 1971. Olin perustamassa LC Sodankylä/Sompiota. Perheemme muutti myöhemmin Lieksaan ja olin LC Lieksan lion. Matkani vei minut sitten Lievestuoreen klubiin. Sieltä kairojen kutsu palautti minut väkisin pohjoisille palkisille omieni pariin.

Saavuimme marraskuun lopussa 2004 Rovaniemelle. Vasta satanut lumi teki kaupungista sadunomaisen. Tuntui mukavalta tulla kauniiseen, puhtaaseen kaupunkiin. Ensi vaikutelma oli miellyttävä.

Eräs ystävämme oli tehnyt omakotitalomme lumityöt, joten muuttokuorma pääsi vaivatta perille.

Lion Kauko Niemelä Sodankylästä avusti meitä muuttopuuhissa. Poikkesimme kaupungin isossa ostoskeskuksessa ja siellä Kauko esitteli meille piirikuvernööri Markku Kynsijärven. Kyselimme häneltä sopivaa klubia, johon voisimme siirtyä. Hän esitti, että LC Ounasvaara on erinomaisesti kunnostautunut klubi. Niinpä lähdin tutustumaan tämän klubin kuukausikokoukseen joulukuisena torstaina. Presidenttinä oli tuolloin Jorma Haavikko, joka lausui minut tervetulleeksi ja antoi minulle puheenvuoron esitellä itseni. Seuraavana päivänä tuleva piirikuvernööri Paavo Rautio soitti ja pyysi meitä liittymään LC Ounasvaara -klubiin. Samalla hän pyysi meitä kotiinsa tutustumaan lions-toimintaan Rovaniemellä. Hän antoi seikkaperäisen selvityksen ja päätimme liittyä tähän klubiin.

Heti kohta meillä oli Poro-Cup ja valmistelutöitä Mäntyvaaran raviradalla. Siellä tutustuimme klubin lioneihin. Tunsimme alusta lähtien yhteenkuu-

luvuutta ja mukana klubin toiminnassa oleminen tuntui hyvältä. Saimme ystäviä uudella paikkakunnalla ja se auttoi kotiutumista Rovaniemelle.

Kilvenryöstöretket olivat minulle täysin uusi kokemus. Pello, Kemi ja Luosto tulivat tutuiksi. Kokousmatkat Enontekiölle, Saaariselälle, Kuusamoon ja Tornioon sujuivat iloisissa merkeissä linja-autoissa.

Erilaiset tehtävät klubissa perehdyttivät meitä edelleen lappilaiseen tapaan tehdä lions-toimintaa. Arvokkaana tunnustuksena LC Rovaniemi-Ounasvaara on palkinnut minut Melvin Jones -jäsenyydellä.

Olen toiminut viime vuosina leo-toiminnassa ja nuorisovaihdossa sekä piirihallituksessa. Nykyinen piirikuvernööri Hilikka Paloniemi ja tuleva piirikuvernööri Juhani Blässar ovat kannustaneet minua 29.3.2009 osallistumaan toimikuntien ja työryhmien puheenjohtajien seminaariin Jyväskylässä. Kilttinä poikana tottelin.

Lions-toiminta Rovaniemellä on ollut meille hyvin antoisaa ja virikkeistä.

*Eevi Snikkarinen ja
Teemu Snikkarinen*

Teemu on lion vuodesta
1971, LC Rovaniemi-
Ounasvaaran jäsen
2006
Melvin Jones -jäsen

Lasten sprinttiihhdot - Pirjon sprintti

Lasten sprinttiihhdot on hiihdetty vuosittain maaliskuussa vuodesta 2002 alkaen. Hiihtojen puitteet ovat kohdallaan jo kilpailupaikankin osalta, sillä kuusi rinnakkaista kilpalatua on vedetty Ounasvaaran hiihtostadionin loppusuoralle. Keväinen ajankohta takaa yleensä loistavat hiihtosää kuin lumivarmuudenkin. Kaudella 2008-2009 kilpailun siirtämistä ensilumen kisaksi pohdittiin mutta heikko lumitilanne palautti veljien ajatukset ruotuunsa.

Tämäkin aktiviteetti on alun perin lähtöisin urheilumiehen, PDG Paavo Raution ajatuksista. Nykyisin päävastuun kisajärjestelyistä kantaa kuitenkin veli Juhani Kestilä. Sprinttiihhtokilpailu, tai Pirjon sprintti, kuten nimi virallisesti keväällä 2009 kuuluu, on tarkoitettu esikouluikäisille ja

sitä nuoremmille. Sarjoja on siis kaksi, joista nuorempien sarjassa kilpailijoita riittää aina kaksivuotiaista viisivuotiaihin saakka.

Kilpailu noudattelee aikuisten sprinttikilpailuja A- ja B-finaaleineen, tosin alkueristä jatkoon pääseminen on kiinni ajasta, ei eräsijoituksesta. Aikaa noin sadan metrin pituisen ladun lykkimiseen menee kilpailijoilla noin 15 sekunnista kolmeen minuuttiin. Tyylinä on vapaa tai perinteinen, sen saa jokainen kilpailija itse vapaasti valita.

Kilpailijoita on vuosittain ollut yli 50 ja kannustajia sekä huoltohenkilöstöä vähintään toinen mookuma. Kisojen suojelijana toimii nyt Pirjo Manninen. Palkintoja ovat vuosien varrella olleet ja-kamassa maailmanmestarit Pirjo ja Hannu Manninen, Mona-Liisa

Malvalehto sekä Matti Keskinar-kaus. Heitä kaikkia on klubimme auttanut stipendien muodossa uran alkuvaiheissa. Kilpailuissa on mukana jo moninkertaisia osallistujakonkareita, kannattaa panna korvan taakse mm. nimet Palolahti, Havela ja Jokela.

Jani Palomäki

oik.: Isompien poikien sarjassa varustepuoleenkin satsataan tosissaan (sprintti 2009)
alh.vas.: "Konosen katse" aseena taistelussa mitalaista (sprintti 2009)
alh.oik.: Palolahden Ari ja Aleksi, kaksi sprinttiihhtäjää, analysoivat alkuerän suoritusta. Kuva Lapin Kansan arkistot. (sprintti 2002)

Pohjolan punainen sulka -keräys 1998 – 1999

*Ikäihmisten arvostuksen
ja itsenäisen elämän puolesta*

*Itsenäisellä elämällä ei ole ikärajaa
- auta poistamaan esteet*

Yllämainitulla teemalla toteutettiin Pohjolan Punainen Sulka keräys ajalla 1.10.1998 – 30.9.1999. Suomen Lions-liitto r.y. lähetti tavoitteet klubeittain valtakunnallisesti klubien keräysmääriksi. Tavoitteenamme klubillemme, LC Rovaniemi-Ounasvaaralle oli kerätä 33 882 mk (5 698,50 €).

Punainen Sulka tuotteita olivat joulukortit, tavaliset ja taittokortit, serigrafiat, sulkapyramidit ja minipyramidit. Lisäksi myynnissä olivat punaiset sulat, pinssit ja tarrat.

Klubimme otti luonnollisesti tuotteiden myyntitoiminnan vahvasti omiin käsiin myyntitavoitteeseen pääsemiseksi. Keräysaikaa oli vuosi. Ensimmäiset tilitykset Lions-liitolle lähetettiin 30.11.1998.

Keräys eteni vauhdikkaasti tavoitetta kohti. Punainen Sulka-tuotteita myytiin vakaaseen tahtiin. Klubimme lioneilla oli tämänkin aktiviteetin osalta tekemisen meininki. Punainen Sulka tuotteita myytiin kaikkiaan seuraavasti: joulukortteja 1600 kpl, serigrafioita 2, sulkapyramideja 20, minipyramideja 5, sulkia 206 kpl, pinssijä 325 kpl ja tarroja 175 kpl.

Yhteenvedona voitiin todeta Punainen Sulka-keräyksemme päätyneen hienoon lopputulokseen. Ylitimme keräystavoitteemme. Tilitys Lions-liitolle oli 39 370 mk (6 621,55 €). Tavoite toteutui 116,20 prosenttisesti.

Aktiivisuus Punainen Sulka-keräykseen oli klubitamme hyvä suoritus ja osoitus aktiviteettiemme onnistumisista.

Markku Lääkkölä

Lion vuodesta 1996
Pohjolan Punainen sulka-keräyksen vastaava
Melvin Jones -jäsen

Toisen Pohjolan Punainen Sulka -keräyksen kohteena olivat lapset ja nuoret. Keräys toteutettiin vuonna 2006 ja sen valtakunnallinen tuotto oli lähes 4 milj. euroa.

DG Paavo Rautio ja Lpj Olavi Vältalo lahjoittivat LC Rovaniemi-Ounasvaaran keräystuoton, 2430 euroa Rovalan Setlementti ry:lle. Lahjoitusta vastaanottavat Lapin nuorten päihde- ja huumeclinikka Rompun henkilökunta.

Kuva Lapin Kansan arkistosta ja se on jukaistu lehdessä 26.9.2006.

Suomipoika Lembit Neidre

LC Rovaniemi-Ounasvaara päätti kutsua yhden kummipojan Virost. Lion Ilmari Ahon toimiessa yhdyshenkilönä ja virolaisen veteraaniyhdistyksen puheenjohtaja Raul Kuutman välityksellä kummipojaksemme ilmoitettiin hyväksytyn Suomenpoika Lembit Neidre, vuonna 1996.

Klubi päätti lähettää kummipojalle vuosittain raha-avustuksen, joka toimitettiin useiden vuosien ajan henkilökohtaisesti, klubin jäsenten toimesta, viemällä muiden Viron matkojen yhteydessä. Nykyisin rahat on toimitettu pankin välityksellä.

Lembit Neidre on syntynyt 8.8.1924 Virun maakunnassa, Kundan kaupungin lähistöllä, maaseudulla. Vuonna 1937 muutto Tallinnaan.

Lembitiä tapaamassa Tallinnassa

Miten syntyi ajatus lähteä Suomeen? ”Historiasta tiedämme, että Eestiläisillä on ollut vuosisatojen ajan probleemoja venäläisten ja saksalaisten kanssa. Noin 70 vuotta sitten liittoutuminen Neuvostoliittoon ei ollut vapaaehtoinen ja kaikki tietävät Molotov-Ribbentropin sopimuksesta. Saksan-Neuvostoliiton sodasta eläteltiin toivoa, että nyt tulee itsenäisyys takaisin, mutta tuli saksalainen Ostland. Sitten syntyi ajatus ”kolmannesta tiestä”, mutta missä oli se kolmas tie, sillä länsidemokratia oli kaukana. Syntyi liikehdintää: pojat, siirrytään

Suomeen, otetaan siellä sotilaallinen koulutus ja jos tulee ”sopiva aika” palataan kotiin, koulutettuna yksikkönä.

Perheelläni oli ystävä töissä Tallinnan satamassa, ja hän järjesti matkan. Eräänä iltana, tammikuussa 1944, hän tuli hakemaan minut ja kaksi muuta poikaa. Minulle sanottiin, että en saa puhua sillä saksalainen partio ymmärtää eroja Eestin ja Suomen kielten välillä, sain sanoa vain joo-joo. Illan pimeydessä mentiin rahtialukseen, jolla matkustettiin seuraavana päivänä Tallinnasta Hankoon. Hangossa täytyi vielä odottaa illan pimentymistä, jolloin mentiin Suomen maaperälle. Menin poliisitomistoon ja sanoin, että tultiin Eestistä ja haluan mennä Suomen armeijaan. Poliisi katsoi minua ja kysyi montako teitä vielä on?. En osannut silloin sanaakaan Suomen kieltä, mutta kysymys oli yksinkertainen. Sanoin, että ei ole muita, ainoastaan minä. Huomasin, että poliisi ei ollut tyytyväinen, mutta ei sanonut muuta, kuin selosti tietä matkakohtiin ja että aamulla oli pakko tulla takaisin.

Suomipoika Lembit Neidre ja hänen vaimonsa Ivi vierailulla kammilla Rovaniemellä.

Matkakodissa oli kaksi aikaisemmin tullutta poikaa. Hangosta meidät lähetettiin Helsinkiin, Jollaksen kartanoon. Sotilaiksi pääsimme soustustadionilla, jossa yksi rakennus oli meidän ensimmäinen kasarmimme. Alokaskoulutus oli Taavetissa. Sain viestikoulutuksen Järvenpäässä ja koulutuksen jälkeen olin JR200 II pataljoonan puhelinviestimies. Kesäkuun alussa komennettiin koko JR200 Karjalan kannaksen rintamalle, ensin Viipurinlahden länsipuoliselle rannikkoalueelle ja myöhemmin Vuoksen virran pohjoisrannikolle.

Elokuussa tilanne muuttui: eestiläisille paluumatka Eestiin tai evakuointi länteen. Aamulla 19. elokuuta oltiin Paldiskissa. Yksikkömmme (JR200) hajotettiin: I pataljoona Tartun rintamalle, II pataljoona, jossa olin, lisäkoulutukseen Kehran lähistölle. Aseellinen toimintani loppui 22. syyskuuta, jolloin saapui neuvostoarmeijan panssarivaunukolonna ja meillä aseistuksena vain kiväärit. Annettiin komennus, poistua yksinäisesti, salaa, pensaikkojen kautta.”

Ounasvaaran klubi kutsui Lembitin ja vaimonsa Ivin Rovaniemelle juhlistamaan Ounasvaaran näköalatornin vihkimistilaisuutta heinäkuussa vuonna 1998.

Lembit, Ivi sekä Heikki Perunu puolisoineen tornissa.

Syytettiinkö ja tuomittiinko sinut? ”Ei syytetty. Olen kohtalon suosikki. Olin työläispoika ja naapurustossa ei ollut ilmeisesti liian uteliaita henkilöitä. Lopetin Tallinnan Teknillisen Korkeakoulun maa-liskuussa 1950, insinöörikemisti-teknoloogina. Työskentelin teknoloogina suunnittelulaitoksessa 42 ja ½ vuotta, jääden eläkkeelle 1992. Sen jälkeen Pelastuslaitos otti minut töihin eestiläisten rakenteellisten palontorjunnan ohjeistojen laatimiseen, joten työura pidentyi 10 vuodella. Vaimoni Ivi on myös samanlainen insinöörikemisti-teknoloogin ja työskenteli muutaman vuoden samassa projektissa. Tällöin me tutustuimme ja olemme olleet naimisissa 44 vuotta. Olemme asuneet nyt Nõmme-nimisessä Tallinnan kaupunginossa jo kolme vuotta. Osoite: Tallin 11612, Puu(katu) (8 talo) -5 (asunto). Paikka on Ivin syntymä- ja nuoruudenaikainen koti, isänsä rakentama. Talo oli neuvostoaikana valtion omistukseen otettu, mutta vapauden jälkeen luovutettu entiselle omistajalle.” *Talo on artikkelin laatijan omin silmin nähtynä erittäin buonossa kunnossa ja sitä on kunnostettu vuosien mittaan saadun klubiavustuksen turvin.*

Tervehdimme ja kiitämme teitä kaikkia Lions Club Ounasvaaran jäseniä ja ystäviämme saamastamme suuresta huomionosoituksesta ja erikoisesti matkastamme Rovaniemelle.”

Lembit Neidre

(teksti: Heikki Pernu)

Erään pressan ensimmäinen tehtävä

Tullessaan valituksi klubin presidentiksi, tehtävä mietityttää, että kykenenköhän hoitamaan toimen kunnolla ja asiallisesti. Varsinainen toiminta kännistyy syyskuun kokouksessa.

Kohdalleni sattui, että eräs jäsen menehtyi elokuussa ja ensimmäinen tehtäväni presidenttinä oli osallistua kahden muun jäsenen kanssa hautajaisiin. Siihen aikaan huonona tapanani oli myöhästellä mm kuukausikokouksista. Kaksi muuta jäsentä, Terho ja Markku, vannotti minua, että tulehan ajoissa paikalle varsinkin, kun olet nyt presidentti. Tilaisuus alkoi 14.30 ja olin Tavivaarassa hyvissä ajoin jo klo 14.00, siellä muuten ensimmäistä kertaa. Saattoväkeä oli paljon ja kättelin lesken jo pihamaalla. Enpä muita tuntenutkaan koko väestä kah-ta jäsentämme lukuunottamatta. Siirryimme kappelin aulatiloihin ja siellä oli suorastaan ruuhkaa. Tuomasin Markulle ja Terholle, että eiköhän mennä sisään kappeliin, kun siellä näyttää jo väkeä

” Käännyin Terhoon päin ja ajattelin, että tulipa sotaveteraaneilla paha töppäys, kun sanoivat väärän nimen! ”

olevan. Seisoskelimme kappelin takaosassa kukkakimppu sylissä ja odoteltiin, että väki istuutuu ja löydämme oman paikkamme penkistössä. Samantien alkoi

saattomusiikki soida ja sotaveteraanit laulaa ja arkun kuljetus hautausmaalle. Me hoksattiin, että siunaus onkin haudalla ja lähdimme saattoväen mukana hartaana kävelemään kohti hautapaikkaa - on muuten aika iso se Tavivaara!

Arkku laskettiin hautaan ja sotaveteraanit laskivat ensimmäisenä seppelleen ja lukivat värssyn ja lopuksi sen ja sen muistoa kunnioittaen. Käännyin Terhoon päin ja ajattelin, että tulipa sotaveteraaneilla paha töppäys, kun sanoivat VÄÄRÄN NIMEN! Muutaman sekunnin päästä Terho kääntyy ja sanoo, että nyt on pojat käynyt niin, että olemme VÄÄRISSÄ HAUTAJAISISSA. Minä katsoin häntä suu auki muutaman sekunnin enkä ymmärtänyt, mitä hän sanoo. Sitten hän jatkoi, että nyt kun käännyimme ja lähdemme, niin ehdimme niihin oikeisiin. Se oli kuin armeijassa – käänös vasempaan päin! ja lähdimme marssimaan kolmirivissä kohti kappelia emmekä vilkuilleet taaksepäin. Matkalla Terho sanoi, että ei ne kukat olisi menneet hukkaan, sillä mieshän oli ollut samassa firmassa töissä ja hän tunsu miehen.

Siinä kävellessä oli vaikeuksia pitää naamaa peruslukemilla ja vähän ennen kappelin ovea minulla tuli eräs hautajaisiin liittyvä vitsi mieleen ja aikoessani kertoa sen, niin Terho komensi: ÄLÄ KERRO!

No, ehdimme juuri niihin oikeisiin hautajaisiin ja kaikki meni asiallisesti. Ilmeisesti tapahtunut ja vastuu painoi mieltä, koska olin melkein viimeisiä, kun lähdin muistotilaisuudesta. Olin kotonani joskus kahdesan yhdeksän aikaan, ja vaimo kysyi, että oliko hauskat hautajaiset, kun meni näin myöhään? KIELTÄMÄT-TÄ! Itsekseni ajattelin, että ei sitä vaan ole semmoista hommaa, jota ei voi töpätä. Mutta olisi siinä voinut käydä pahemminkin: Mitä jos me olisimme laskeneet kukat ensimmäisenä? Olisikohan kaikki muut lähteneet pois?

Pekka Rinne

Lion vuodesta 1993
Melvin Jones -jäsen

Ps. Tämän haudatun miehen Lions ura alkoi kuulemma muutenkin erikoisesti. Hänet oli suositeltu ja valittu asianmukaisesti ja vastaanottotilaisuudessa suositteleva huomasi, että ei tämä ole se mies, jonka hän on tänne suositellut. Olikin kaksi saman nimistä miestä ja kutsu soitto oli mennyt väärälle miehelle, itse asiassa hänen ladylleen, joka oli hyvin iloinen miehensä saamasta kutsusta. Ei siinä mitään, klubi sai hyvän jäsenen, mutta erehdykset seurasivat loppuun asti.

Me palvelemme - yhteistyökumppaneidemme tuella

Energiapolar –

luotettava suomalainen

Energiapolarin juuret pohjoissuomalaisessa maaperässä ovat paljon lyhyemmät kuin Lions-aatteen. Mutta vankat ne ovat. Nuoresta ”rippikoululaisen” iästään huolimatta yhtiö on kyennyt lunastamaan ja pitämään paikkansa yhtenä Suomen suurimmista sähkön myyntiyhtiöistä.

Tänä päivänä kolkuttelempa jo eteläsuomalaistenkin kotien ovia hyvillä sähkötarjouksilla. Silti yhtiömme ytimenä on aito Lapin ihminen ja karu arktinen toimintaympäristö. Vaikka Lapin eksootiikka on varsin kaukana nykyaikaisesta sähkökaupasta, olemme ylpeitä juuristamme ja annamme sen myös näkyä ja kuulua.

Teemme paljon työtä sen eteen, että pohjoissuomalaisilla olisi vastaavat tiedot ja ymmärrys sähkömarkkinoista sekä samantyyppiset palvelut kuin muuallakin Suomessa. Yksin emme tähän pysty vaan kiinteässä yhteistyössä paikallisten verkkoyhtiöiden kanssa. Sähkötoimitushan on palveluketju, jossa tarvitaan monipuolista teknistä ja kaupallista osaamista, monen asiakaspalveluhenkilön saumaton ketju.

Ei ole ollenkaan itsestään selvää, että sähkökaupan ja sähköverkkotoiminnan alueella

pohjoissuomalainen näkökulma tulisi automaattisesti huomioonotetuksi asioista päätettäessä valtakunnallisella tasolla. Hyvä kysymys on, mitä se pohjoissuomalainen näkökulma sitten oikeastaan tarkoittaakaan?

Meitä on täällä pohjoisessa erittäin vähän suhteutettuna laajaan elinympäristöömme. Asiakkaamme ovat harvassa ja kaukana, pitkien matkojen ja pitkien sähkölinjojen päässä.

Määräaikaista kaikki on vain

Juuri nyt on paras mahdollinen hetki vaihtaa sähkösopimuksesi Energiapolarin kahden vuoden määräaikaiseen PolarTakuu24 -sähkö-sopimukseen. Hinta on heilahtanut eduksesi ja kun teet tasahintaisen sopimuksen nyt, on sähkösi takuuvarmasti edullista seuraavat 24 kuukautta. Jotkut asiat elämässä on hyvä ottaa määräaikaisena.

Tiesithän, että voit myös kerätä kaikista Energiapolarin tuotteista Bonusta S-Etukortillasi.

POLAR TAKUU 24

Tutustu koko tuotetarpeeseen ja tee sopimus osoitteessa www.energiapolar.fi. Liity samalla postitettuihin ja esitietoihin lahjakorttien arvontoihin (jokaisessa arvontassa 500 euron lahjakortti 5-ryhmän voittajille).
Arvonnat suoritetaan 31.5.2009, 30.6.2009, 30.8.2009 ja 31.12.2009.

Energia polar

www.energiapolar.fi

Meiltä löytyy matkapuhelin- ja tietoliikenneverkkojen osalta katvealueita, eivätkä kaikki omista tietokonetta.

Napapiirin tuntumassa ja sen pohjoispuolella sähkönkäyttömme on luonnostaan suurempaa kuin etelässä. Olosuhteista johtuen meidän pitäisi osata rakentaa asuntomme paremmin ja olla tavallista innokkaampia säästämään energiaa. Ja kuitenkin, eurooppalaisesta näkökulmasta näytämme energian tuhlaajilta.

Asiakkaamme odottavat meiltä edullista ja ympäristöystävällistä sähköenergiaa ja hyvää asiakaspalvelua. Omistajamme kannattavuutta. Henkilöstö kaipaa toiminnan luotettavuutta ja mielenkiintoisia haasteita. Tämän päivän sähkömarkkinoilla kisa on kovaa, riskit erittäin suuret ja moninaisten odotusten yhtälö vaikeasti ratkaistavissa.

Ellei meillä bisneksessä olisi pää kylmänä, mutta rinnassa lämmin sydän, emme ehkä kykenisi

kasvattamaan paikallista luottamusta ja samalla menestymään valtakunnallisessa kilpailussa.

Lämpimällä sydämellä olemme myös tukemassa LC Rovaniemi-Ounasvaaran toimintaa. Onnitelumme 50-vuotiaalle klubille.

Päivi Alaoja

Myyntipäällikkö
Energiapolar

Paremman huomisen puolesta – Metsähallituksella ja leijonilla yhteinen tavoite

Hyvän huomisen puolesta toimiminen on helppoa – pitää olla halua ja pontta tehdä hyviä tekoja. Metsähallitus on jo pitkään ollut Lions-Club Rovaniemi-Ounasvaaran yhteistyökumppani hyvän tekemisessä. Yhteinen sävel löytyi kuin itsestään, sillä yksi näkyvimmistä klubin tempauksista on jo vuosia ollut Porokilpailut, joille myös Metsähallituksen sydän sykkiiin.

Poron merkitys Lapille on sekä taloudellisesti, mutta erityisesti henkisesti suuri. Porokilpailut ovat oiva tapa tuoda elinkeino esiin myös niille, joiden lähipiiristä ei löydy poronmestajia tai jotka muuten eivät pääse seuraa-

maan poronhoitoa arkea. Kun porokilpailuihin vielä yhdistyy leijonien hyväntekeväisyystyö, on yhteistyön tekeminen ollut helppoa ja luontevaa. Hienon kilpailukokemuksen lisäksi kilpailun tuotto on tarjonnut mahdollisuuden laittaa hyvä kiertämään ja tehdä yhdessä parempaa huomista askel kerrallaan.

Hyvän tekeminen on Metsähallituksen perustavoite. Valtion on antanut suuren maa- ja vesiomaisuutensa Metsähallituksen hoitoon, jotta sillä tuotetaan sekä aineellista että henkistä hyvää kansalaisille. ”Omaisuuksien hoito-yritys” Metsähallituksen haastavana ja mielenkiintoinen

tehtävänä on tuottaa niin raaka-aineita, elämyksiä kuin palveluja suomalaisesta luonnosta. Tämän tehtävän onnistunut hoitaminen vaatii sekä osaamista, reagointikykyä että luovuutta.

Metsähallitus on kehittänyt toimintaan vuosien aikana vastaamaan ympäröivän yhteiskunnan vaatimuksia. Onnistunut toiminta vaatii jatkuvaa kehittymistä erityisesti nyt, kun luonnonvarojen merkitys on kohonnut huimasti.

Ilmastomuutoksen torjumisessa on uusiutuvilla luonnonvaroilla ja niiden kestäväällä käytöllä keskeinen rooli. Rajallisella maapallollamme emme voi tuh-

Me palvelemme - yhteistyökumppaneidemme tuella

lata rajattomasti, vaan meidän on kyettävä tyydyttämään ihmiskunnan tarpeet niin, että myös tulevilla sukupolvilla on mahdollisuus hyvään elämään. Tämä onnistuu vain käyttämällä rajallisia luonnonvarojamme oikein ja kestävästi.

käytön asiantuntijalle on työtä syntymässä olevassa, biopohjaiseen tuotantoon perustuvassa maailmassa. Samalla voimme jatkossakin tarjota aitoja, luontoon pohjautuvia elämyksiä niin virkistystä hakeville kansalaisillemme kuin Suomessa vuosittain vieraileville sadoille tuhansille

METSÄHALLITUS

Ilmanmuutokseen sopeutuminen on nostanut puun ja sen jalosteet arvoon arvaamattomaan. Vaikka tällä hetkellä puulle ei tunnu löytyvän ostajia, on tulevaisuus aivan toinen. Puuenergia on vain yksi, joskin tällä hetkellä näkyvin merkki siitä, miten puun käytön lisääminen voi tarjota kestäviä ratkaisuja sekä ilmastonmuutoksen torjumisessa että muutenkin ekologisesti terveempiin kulutustottumuksiin siirtymisessä.

Metsähallitus haluaa olla mukana edelläkävijä vihreillä markkinoilla. Luonnonvarojen kestävän

matkailijoille. Haluamme jatkossakin tarjota rikkautta luonnossa ja luonnosta ja olla vihreiden markkinoiden edelläkävijä.

Parempaa maailmaa rakentamassa - Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara 50 vuoden ja Metsähallitus 150 vuoden ajan.

Onnitellen,

Kristiina Vuopala

Yhteyspäällikkö,
Metsähallitus
Leijonanpentu

Onnittelut

*Kummiklubimme on
Lions Club Rovaniemi-Ounasvaara,
sen lionit Sulo Lähdesmäki ja Onni
Lehto ovat henkilökummejamme.*

Maaliskuussa 1968 LC Rovaniemi-Ounasvaaran lionit kutsuivat valitsemiaan henkilöitä keskustelemaan klubin perustamisesta. Muutaman viikon jälkeen oli koossa tarpeellinen henkilöjoukko ja niin pidettiin Pohjanhovin Silinterikabinetissa uuden klubin perustava kokous 23.4.1968. Varsin lyhyen käsittelyn jälkeen nimeksi sovittiin LC Rovaniemi/Lainas, jonka taivutuksesta näytään keskustellun ihan kokousasiana. Genetiivin tulee olla käsittelyn lopputuloksen mukaan Lainaksen. Charter-presidentti on Onni Harju-Autti ja charter-juhla pidettiin 16.11.1968 hotelli Lapin Portissa. Perustajajäsenistä on vielä mukana PDG Onni Harju-Autti.

Lämpimät Onnittelut 50-vuotiaalle kummiklubillemme LC Rovaniemi-Ounasvaaralle.

Jarmo Rastas

LC Rovaniemi/Lainas

"Saako toisen maalla rakentaa - ilman lupaa?"

Kauteni alkoi 1998 kesäkuussa ja päättyi kesäkuussa 1999, samana vuonna, kun juhlimme clubimme 40 v. juhlaa.

Rakensimme 1998 kevätkauden aikana Ounasvaaralla näköalatornin, jotta matkailijat ja muutkin kävijät saisivat ihailla kaunista kaupunkiamme ja kahden joen yhtymiskohtaa.

Tornin piirustukset ja luvat oli jätetty normaalissa ajassa kaupungin rakennustoimistoon, sillä torni rakennettiin kaupungin omistamalle maalle. Tornin valmistuminen, ja yleensä koko projekti oli clubiltamme erittäin suuri ja vaativa aktiviteetti mistä kiitos on vieläkin pystyssä Ounasvaaralla. Torni valmistui aikataulussa ja tapahtumat etenivät presidenttikauteni alussa heinäkuussa kutsuvierasavajaisiin, avajaisista tuli suuret ja näkyvät, kutsuja lähetettiin virkamiehille sekä kaupunkimme silloiselle johtajalle Matti Peltarille. Peltari oli saanut avajaiskutsun tiistaina ja avajaiset piti olla seuraavana sunnuntaina, valmistelut ja Ounasvaaran maja myös oli varattu käyttöömmemme missä avajaiset jatkuivat, vihkimisen jälkeen.

"Veret" seisauttava puhelu tuli kaupunginjohtajalta tiistai iltapäivällä jolloin hän kyseli millä oikeudella ja luvalla olette rakentaneet tornin kaupungin maalle. Hän ilmoitti, että ei avajaisia voi pitää, kun teillä ei ole edes lupaa rakentaa tornia. Samalla selvisi, että virkamies kenelle lupahakemus oli jätetty, oli unohtanut sen laatikkoonsa ja lupaa ei ollut käsitelty. Asian selvittyä eräs rakennustoimiston nainen otti asian hoitaakseen

"Torstaiksi saatiin sovittua lopputarkastus, johon menin yksin nöyränä miehenä."

ja päätös tehtiin pikavauhtia. Torstaiksi saatiin sovittua lopputarkastus, johon menin yksin nöyränä miehenä. Tarkastuksen suoritti kaupungin teknillisen osaston päällikkö, rakennustarkastaja sekä palopäällikkö. Clubissamme jäsenenä olevien eri ammattialojen osaajat ja suunnittelijat, sekä muut jäsenet olivat rakentaneet niin korkeatasoisen näköalatornin, kylläkin luvatta toisen maalle, että tarkastajat eivät löytäneet paljonkaan huomauttamista. Yksi heilumista pidättävä tuki piti asentaa ja kyltti "kulku omalla vastuulla".

Railakkaat avajaiset päästiin pitämään sovituksessa aikataulussa ja silloin jäsenenä ollut ortodok-

"Torni on ollut kovassa käytössä ja siellä on käynyt kymmeniätuhansia jos jo nyt yli satatuhatta kävijää."

sipappi vihki tornin. Tornille on tehty aktiviteettinä jälkeensä laavu, torni ja laavu on jälkeensä luovutettu kaupungille. Torni on ollut kovassa käytössä ja siellä on käynyt kymmeniätuhansia jos jo nyt yli satatuhatta kävijää. Käyttö on ollut moninaisia, omista lapsistani yhden tytön häät on pidetty lomilla. Toimituksen aikana ylhäällä torissa olivat, pappi, hääpari ja heidän vanhemmat, muiden häävieraiden katsoessa ja kuunnellessa toimitusta alhaalla maan tasolla.

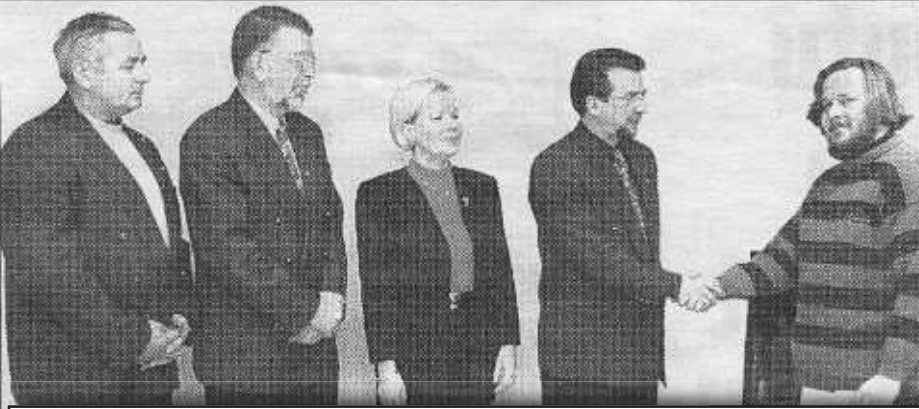
Aarne Malvalehto

Lion vuodesta 1988
Presidentti kaudella
1998-1999
Lionsritari

Lapin Kansa

Touhukas Mikko on Lapin päivänsäo

vaaran leijonat ja ladyt lahjoittivat naamiaistanssiaisilla keräämiään varoja Lapin Autismiyhdistyksen Rovaniemen osastolle. Lahjoituksen ojensivat klubin presidentti Terho Poikajärvi, lady-jaoston puheenjohtaja Helena Poikajärvi, aktiiviteittitoimikunnan puheenjohtaja Juhani Kestilä ja nuorisovaihtosiamies Paavo Rautio. Lapin Autismiyhdistyksen puolesta lahjoituksen vastaanotti puheenjohtaja Ilpo Solin.

Ounasvaaran Leijonat tukevat autismiyhdistystä

Lc-Rovaniemi-Ounasvaaran Leijonat ja Ladyt ovat lahjoittaneet Lapin Autismiyhdistykselle yhdessä 6 500 markkaa. Lahjoitusvarat on kerätty Ounasvaaran leijonien kuukausi sitten.

Lapin Kansa on ollut mukana tukemassa klubin toimintaa sekä uutisoimassa useista LC Rovaniemi-Ounasvaaran aktiviteeteista. Tälle sivulle on koottu uutisotsikoita ja uutiskuvia eri tapahtumista vuosien varrelta.

LC Rovaniemi-Ounasvaara 25-vuotta
Liikennepuisto
25 uutta pyörää

Kaupunginjohtaja Matti Pelttari:
Ounasvaara hioma

Lämpö
pehmensi
porocupin
radan

Rovaniemi
Marjut Tervola
Kädenvaanto
kaupungin
hyödyntämise
tuksiin jatka
Pelttari
Lions Club
President-
Pelttari
tarkoituksena
lunun alu

Porocup käyntiin Saarituville

Loska hidasti vauhtia

Sydänpiiriin
rahasto
ohitus-
leikkaus-
potilaille

Ounasvaaran näkötorvista näkee laajalle kaupunkiin

mi, jota aika hyödyntää

Porocup 2007 Mahtava ta KOKO PE

Mäntyvaarassa, ROVANIEMEN RAVIKESKUK

Lauantai 24.2. klo 12.00

Sunnuntai 25.2. klo 11

- Kilpailupäivän avaus
- Paliskuntain yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja Jukka Knuuti
- Yleisen ja kuuman sarjan alkukilpailut

- Kilpailupäivän avaus
- Rovaniemen hovioikeuden presidentti Esko Oikarinen
- Yleisen ja kuuman sarjan välierät ja finaalit
- Palkintojen jako

LION-
ja LEO-info
LÄMPIMÄSSÄ
RAVI-
KATSOMOSSA

Grillistä
makkaraa!

Lämpimästä
kisaravintolasta
porokeittoa ja kahvia!

Liput: Aik. 5€

VAUHTIA JA
JÄNNITYSTÄ!

Voit seurata tv:stä
Sapporon MM-hiihtoja
paikanpäällä!

50-vuotiaan Lions Club Rovaniemi- Ounasvaaran jäsenet 25.4.2009

Alasuutari Jouko T
02.12.57
Lady Anneli

Heikkilä Sauli
30.03.45 (-)
Lady Sirkka-Liisa

Kämäräinen Erkki
13.01.53 (U)
Lady Leila

Haapanen Heikki
09.05.53 (U)

Hiukka Veikko
20.07.43
Lady Raili

Kähkönen Kari
13.09.53
Lady Anri

Haataja Mauri
21.08.52
Lady Ulla

Iivari Jouni
20.01.72 (U)
Lady Niina

Laitila Jorma
27.01.41 (-)
Lady Kaisa

Haavikko Aarne
26.01.38 (-) (:)
Lady Anja

Jaatinen Pekka
05.06.66
Lady Anne Rissanen

Lampela Pekka
06.02.57 (U)
Lady Ritva

Haavikko Esa
04.03.30 (E) (:)
Lady Liisa

Kemppainen Seppo
23.06.52
Lady Rauni

Lääkkölä Markku
07.01.50 (-)
Lady Pirjo

Haavikko Jorma
09.03.58
Lady Ulla Hyvönen

Kerkelä Hannu
17.10.52 (-)
Lady Aila

Malvalehto Aarne
06.03.46 (:)
Lady Eila

Harju-Autti Timo
30.05.45 (E) (-)

Keskitalo Heikki
06.06.63
Lady Hilikka Kurula

Mourujärvi Pekka
23.06.61
Lady Tarja

Havukainen Pauli
01.10.55
Lady Helena

Kestilä Juhani
09.01.43 (-)
Lady Marja-Leena

Mustonen Juha
31.07.51 (!)
Lady Seija

Niemelä Esko
18.09.54
Lady Maila

Rinne Pekka
18.01.55 (-)
Lady Terttu

Tiainen Olli
15.06.66
Lady Taija

Orre Erkki
19.05.43 (-) (:)
Lady Sirpa

Romakkaniemi Tuomo
02.09.55
Lady Marjo

Tiensuu Juha
20.07.59
Lady Sirpa

Palomäki Jani
30.1.75
Lady Hanna Lähelmä

Salmela Kari
13.09.65 (-)
Lady Laura

Tunturi Jukka
19.11.46
Lady Leila

Petäjä Juhani
05.11.43 (-)
Lady Kaarina Kantele

Selin Markku
13.04.44 (-)
Lady Kristiina

Vainio Kari
09.01.56
Lady Tiina

Poikajärvi Jouni
04.07.37 (E) (:)
Lady Vappu

Snikkarinen Teemu
06.06.37 (-)
Lady Eevi

Merkkien selitykset:
- = Melvin Jones-jäsen
: = Lions-ritari
E = etuoikeutettu
U = ulkojäsen
! = tukijäsen

Poikajärvi Terho
07.11.46 (-)
Lady Helena

Pöykkö Risto
12.07.33 (E)
Lady Kaarina

Rautiainen Seppo
10.06.60 (-)
Lady Maritta Holm

Rautio Paavo
14.02.38 (-) (:)
Lady Anitta

Jäsenten yhteystiedot ovat nykyisin näppärästi tarkistettavissa vaikka tästä taskukokoisesta jäsenluettelosta.

LC Rovaniemi-Ounasvaaran tukijoita

LC Rovaniemi-Ounasvaaran toimintaa vuosien varrella ovat tukeneet lukuisat rovaniemeläiset ja lappilaiset yritykset. Seuraavat yritykset ovat sponsoroineet vuoden 2009 porokisoja. Porokisojen, kuten muidenkin tapahtumien tuotot käytetään lyhentämättöminä paikallisiin, kansallisiin ja kansainvälisiin avustuskohteisiin.

Lappset Group Oy
Sähkölehti Oy
Arkkitehtipalvelu Hilka Ahola
Arkkitehtitoimisto Janne Lehtipalo
Arkkitehtuuri- ja suunnittelutoimisto Teuvo Kairesto Ky
HP-Arkkitehdit Oy
Insinööritoimisto Paavo Airaksinen Ky
Insinööritoimisto Taltekon Oy
ISS Palvelut Oy
ISS PROKO OY
JIA – Tilat Oy
Kuhmon Ikkuna
Lapin Ammattiopisto
Lapin Oppisopimuskampus
Lapin Timanttisaha Oy
Lassila & Tikanoja Oy
Lukkokero Oy
LVI- Asema Oy
LVI- Insinööritoimisto Vide´n Oy
LVI-Lämsä Oy
LVI-Ollila Oy
Länsi-Lapin Sähkö Oy

MY-Rakennus Oy
NN Kiinteistötyö Oy
Peab Seicon Oy
Prodeco Oy
Putki – Heikkilä Oy
Rakennus P. Jokelainen Oy
Rakennus Pencon Oy
Rakennus VML Oy
Rakennusliike Huhta & Jylkkä Oy
Rakennustoimisto V. Vilhunen Oy
RAMK / LUOVA
Rovaniemen Insinööritoimisto Oy
Rovaniemen koulutuskuntayhtymä
Rovaniemen Liike- ja Teollisuusvartiointi Oy
SOL Palvelut Oy
Sortavalan Sähkö Oy
Sähkö ja Data Harjula Oy
Sähköinsinööritoimisto Esko Laakso Oy
Sähköpalvelu Juhani Riski Oy
Sähköpalvelu Kononen Oy
Sähköpalvelu Sarkkinen Oy
TAC Finland Oy / Energy Solutions

TKS-NORD Rakentajat Oy
Asianajotoimisto Haavikko & Salo Ky
Haavikon Kenkä Ky
Kauppakeskus Rinteenkulma
Lapin Kuljetus
Skanska Asfaltti
Valio
Lapin Auto-Osat Oy
PR Diesel ja Sähkö Ky
Saarenkylän Käyttöosa Oy
Suomen Tekniikkaopisto
Autokorjaamo P. Mourujärvi Ky
Fiksauspalvelu
K1-Katsastajat Oy
Roi-Osa Oy
Vianor Oy
Liikenne O. Niemelä Oy
Volvo Finland Ab
A- Katsastus Oy
ALLI TSE
Aula Caravan Ky
Fennia
FinnVera
Handelsbanken Rovaniemi
Hankkija Maatalous Oy
Heikki Ämmänpää
Heiskarin Teräspaja Oy
Herajärvi Car Center Oy

Hon Trade Oy
Kairatien ja Korkalovaaran sivu Apteekki
Kermikkä, Juhani Tanner
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Tapiola
Kinnusen Mylly Oy
K-Maatalous Lakkapää
Koneliike Korteniemi Oy
Lapin Ammattiopisto, Luonto- ja ympäristöala
Lapin Kirkastin - Kirkas Siivous
Lapin Liha Oy
Lapin Safarit
Lasi-Kaltio Oy
Lämpölukko
Mainostas Oy
Matkalehti, Polarlehdet Oy
McNeil, Harri Lampinen
Neste Kansankatu
Nordea
Oy Cronvall Ab
Paranova Oy
Pukimo Edvard
Rantasipi Oy, Rantasipi Pohjanhovi
Rehu Raisio Oy
Rovaniemen I Apteekki
Rovaniemen Kauneusateljée
Rova-Sisustus Oy
Saarenkylän Apteekki
Sampo Pankki Oyj

Tarvikekeskus
Tojo-Auto
Veitsivakka
Wiisauden Hammas
Yamaha Center Rovaniemi
YBT OY
Rovaniemen Ekoteam Oy
Anttila Oy
DK-Enormi Oy
Energiapolar
FCG PLANEKO OY
Hammaslaboratorio Kristina Selin
Hammaslaboratorio Markku Selin
Hotel Santa Claus
K Supermarket Rinteenkulma
Katman Oy
Kauppakeskus Revontuli, Kauppiasyhdistys
Kello ja Kulta Konttinen Oy
K-Market Pekkala
Lapin Kansa
Lapin Kumi Oy
Lapin Liitto
Marttiini Oy
Metsähallitus

Napapiirin Kuljetus Oy
Osuuskauppa Arina/Rovaniemen Prisma
Pohjolan Osuuspankki
Rovaniemen Autopalvelu
Rovaniemen koulutuskuntaryhmä
Rovaniemen Talokeskus Oy
Sokos Hotel Vaakuna
Stora Enso Metsä, Pohjois-Suomen h-alue
Tarttis Oy / Hovimäki
Turvacenter
Veikkaus Oy
Väri ja Matto Oy
Rovaniemen Kotipesä Oy
Tilintarkastus Procenta Oy
MarRent Oy
Napapiirin Porofarmi Oy
Revontuli Koulutuspalvelut, Pohjois-Suomen sairaankuljetus Oy
BRP Finland Oy
EXPERT ASA
Kello ja Kulta Konttinen Oy
Napapiirin Kuljetus Oy
VALOKULMA OY
Painatuskeskus Finland
FCG PLANEKO OY

The most important thing is
 to be in the right place at the right time.
 So make a good impression,
 and you will be in the right place at the right time.
 So make a good impression,
 and you will be in the right place at the right time.

